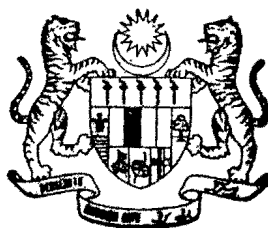


Jilid IV.
Bil. 8



Hari Khamis
25hb April, 1974

MALAYSIA

PENYATA RASMI

OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KEEMPAT
Fourth Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 933]

MENANGGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH PERATURAN MESYUARAT 18:

Penuntut-penuntut Institiut Teknologi MARA [Ruangan 970]

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT
[Ruangan 972]

USUL-USUL:

Akta Kastam, 1967—

Perintah Sercaj (Eksepot Minyak Kelapa Sawit), 1974 [Ruangan 972]

Perintah Sercaj (Eksepot Timah), 1974 [Ruangan 996]

Akta Peraturan Kewangan, 1957—

Pelaburan kepada Bank Pembangunan Malaysia [Ruangan 1006]

DICETAK OLEH
MOHD. DAUD BIN ABDUL RAHMAN, J.S.M., KETUA PENGARAH PERCETAKAN
SEMANJUNG MALAYSIA, KUALA LUMPUR
1974

MALAYSIA
DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KEEMPAT

Hari Khamis, 25hb April, 1974

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak.
- Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Kewangan, TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).
- „ Timbalan Perdana Menteri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S. (Johor Bahru Timur).
- Yang Berhormat Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).
- „ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Pertahanan, DATUK HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).
- „ Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Perusahaan Utama, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Penyelarasan Kampung-kampung Baru, DATUK LEE SAN CHOON, S.P.M.J., K.M.N. (Segamat Selatan).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK ALI BIN HAJI AHMAD, S.P.M.J., S.M.J. (Pontian Selatan).
- „ Menteri Pelajaran, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- „ Menteri Tugas-tugas Khas, TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).

Yang Berhormat Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATUK MUSA HITAM, S.P.M.J. (Segamat Utara).

- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD (Langat).
- Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri, DATUK HAJI WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATUK MOHAMED BIN RAHMAT, D.P.M.J., K.M.N. (Johor Bahru Barat).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA (Kota Star Selatan).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Krian Darat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pembangunan Ekonomi Desa, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K. (Ulu Kelantan).
- „ NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).
- „ DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K., S.M.K. (Tumpat).
- „ DATUK HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).
- „ TUAN ABDUL RAHMAN BIN SBRI (Johor Timur).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- „ TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- „ HAJI PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR, A.S.D.K., A.D.K. (Kinabatangan).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN SA'ID, J.P. (Seberang Utara).
- „ TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P., P.J.K. (Hilir Perak).
- „ PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).
- „ TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, S.M.K., J.S.M., A.M.N., J.P. (Sungai Patani).
- „ DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S. (Julau).
- „ CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).
- „ TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- „ AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).
- „ TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- „ TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).
- „ TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ TUAN CHAN YOON ONN, A.M.P. (Ulu Kinta).
- „ TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban Timur).
- „ TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).

Yang Berhormat TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).

- „ TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang-Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).
- „ TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ Tuan HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- „ TUAN JAWAN ANAK EMPALIENG (Rejang).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S. (Bandar Sibu).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DATUK DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).
- „ TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH, A.S.D.K., A.D.K. (Darvel).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ENSKU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M. (Perlis Selatan).

Yang Berhormat TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).

- „ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, S.M.S., P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
- „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- „ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN, A.M.P. (Ipoh).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).
- „ DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- „ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ DR A. SOORIAN (Port Dickson).
- „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- „ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- „ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).
- „ TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).
- „ TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).
- „ DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).
- „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
- „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).

YANG TIDAK HADIR :

Yang Berhormat Menteri Perpaduan Negara, TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N. (Sungai Siput).

- „ Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).
- „ Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S. (Ulu Rajang).

Yang Berhormat Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).

„ Menteri Pembangunan Ekonomi Desa, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).

„ Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Lipis).

„ „ Menteri Penerangan dan Menteri Tugas-tugas Khas, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K. (Kota Bharu Hilir).

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN MOHAMED BIN UJANG, K.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).

„ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).

„ Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).

„ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).

„ TUAN AJAD BIN O. T. UYONG (Labuk-Sugut).

„ „ DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).

„ „ TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).

DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).

„ TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).

„ „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).

TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).

„ DR LIM CHONG EU (Tanjong).

„ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).

„ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).

„ TAN SRI HAJI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).

„ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K. (Marudu).

„ TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).

„ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).

„ DATUK SRI S. P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).

„ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).

„ TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).

„ TENGKU ZAID BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas Hulu).

YANG HADIR BERSAMA:

Yang Berhormat Peguam Negara, TAN SRI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., S.P.M.N., P.J.K. (Dilantik).

„ Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN WONG SENG CHOW, A.M.N., J.P. (Dilantik).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat, Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha, Haji A. Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Setiausaha, Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penterjemah Melayu Kanan/Pemangku Penolong Setiausaha, Ghazali bin Haji Abd. Hamid

BAHAGIAN PENYATA RASMI

Penyunting, Yahya Manap.

Penolong Penyunting, P. B. Menon.

Penolong Penyunting, Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Rani bin Rahim.

Suhor bin Husin.

Ng Cheng Kuai.

Jamaludin bin Haji Ali.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Quah Mei Lan.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

BENTARA MESYUARAT

Mejar Musa bin Alang Ahmad

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

MINYAK KELAPA—PENYELUDUPAN

1. Tuan Abu Bakar bin Umar minta Menteri Kewangan menyatakan adakah beliau sedar akan penyeludupan yang meluas akan minyak masak seperti minyak kelapa dan berbagai-bagai lagi minyak lain termasuk minyak gas, ke negara jiran di utara Malaysia dan jika sedar, apakah langkah-langkah yang diambil bagi membasmi penyeludupan itu.

Timbalan Menteri Kewangan (Datuk Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, saya sedar tentang adanya berlaku pada masa-masa yang lalu penyeludupan minyak kelapa daripada Kelantan ke negara jiran di sebelah Utara di daerah Pengkalan Buaya berhampiran dengan Pengkalan Kubor di mana Sungai Golok itu tidak berapa lebar. Jabatan Kastam telah mengambil langkah-langkah memperhebatkan rondaan-rondaan Kastam di sungai itu dan juga di darat di sepanjang sempadan. Adalah didapati bahawa penyeludupan atas barang ini tidak berlaku sekarang. Ini mungkin disebabkan harga minyak kelapa di negeri kita sekarang telah pun meningkat tinggi. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pada masa ini eksport minyak kelapa tidak dikenakan cukai eksport ataupun dilarang (prohibited).

Mengenai minyak gas pula, maklumat-maklumat ada diterima tentang penyeludupan minyak itu. Pihak Kastam telah membuat penyiasatan dalam hal ini dan mendapati bahawa penyeludupan itu sebenarnya tidak ada berlaku.

Selain daripada langkah-langkah yang telah diambil oleh Jabatan Kastam untuk mencegah penyeludupan seperti telah saya sebutkan tadi, minyak masak termasuk minyak kelapa dan minyak tanah telah diperjeniskan sebagai barang-barang keperluan di bawah Akta Kawalan Bekalan. Oleh itu menyimpan barang-barang seperti itu di sepanjang

kawasan-kawasan sempadan adalah menjadi kesalahan di bawah undang-undang tersebut, dan tindakan tertentu boleh diambil oleh pihak-pihak berkuasa yang berkenaan.

PENGARAH FIRMA-FIRMA— LARANGAN

2. Tuan Fan Yew Teng (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada Kerajaan akan membentangkan satu rang undang-undang untuk melarang pengarah-pengarah kilang-kilang bertaraf perintis daripada:

- (i) menjadi pengarah firma-firma yang membahagi keluaran kilang mereka; dan
- (ii) mempunyai penama-penama mereka sebagai pemangku pengarah firma-firma yang membahagi keluaran mereka.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Datuk Musa Hitam): Tuan Yang di-Pertua, sebagai jawapan kepada soalan-soalan (i) dan (ii) itu, Kementerian saya pada masa ini sedang mengkaji dengan teliti tentang perkara ini. Berpanduan daripada hasil kajian-kajian ini nanti, pihak Kementerian saya akan mengambil apa juga tindakan yang difikirkan perlu.

TARAF PERINTIS

3. Pengiran Haji Ahmad bin Pengiran Indar minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada:

- (a) Kerajaan akan mengkaji kedudukan taraf perintis syarikat-syarikat atau industri-industri yang ada dalam Malaysia supaya dapat menambahkan lagi bilangan industri-industri seperti kilang-kilang gula, tepung, besi, simin dan industri-industri yang mengeluarkan bahan-bahan makanan dan lain; dan
- (b) beliau sedar dengan menghadkan penubuhan industri-industri seperti sekarang ini kita memberi dorongan kepada inflasi dan monopoli sesuatu industri itu; dan jika ya, adakah beliau bercadang hendak menambahkan lagi industri-industri dalam negeri kita ini untuk mengurangkan inflasi.

Datuk Musa Hitam: Tuan Yang di-Pertua,

(a) Kerajaan sentiasa membuat penilaian yang teliti bagi semua permohonan untuk membina perusahaan-perusahaan di Malaysia samada dengan galakan-galakan taraf perintis atau tidak. Taraf perintis adalah khusus untuk melancarkan sesuatu industri yang baharu atau sebagai menampung keperluan permulaan sesuatu industri itu untuk kegunaan dalam negeri. Perusahaan-perusahaan yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu, setengahnya awal-awal telahpun diberikan taraf perintis. Perusahaan-perusahaan ini ialah besi-waja, gula, tepung gandum dan setengah-setengah barang-barang makanan. Kebanyakan syarikat-syarikat ini tidak lagi memerlukan taraf perintis. Walaupun tidak diberi taraf perintis kepada kebanyakan daripada perusahaan-perusahaan diwasa ini, Kerajaan telah membenarkan sejumlah projek-projek baru dalam perusahaan-usahaan ini dengan tujuan untuk meluaskan keupayaan-keupayaan pengeluarannya.

(b) Perhatian yang khas ditumpukan kepada perusahaan yang asas di mana keupayaan yang lebih dibenarkan supaya kekurangan tidak berlaku. Syarikat-syarikat yang diberikan kelulusan adalah tertakluk kepada syarat-syarat tertentu di mana mereka dikehendakki menghasilkan keluaran-keluaran yang mutunya bertaraf antarabangsa pada harga yang berpatutan dan setanding. Syarat-syarat khas juga adalah dikenakan bagi perusahaan-perusahaan tertentu untuk menjamin bahawa semua bahan-bahan mentah dan barang-barang siap yang mencukupi diawasi setiap masa untuk memenuhi keperluan tempatan. Jika pengkajian semula menunjukkan pertambahan dalam permintaan di masa yang akan datang, tindakan-tindakan diambil untuk membenarkan pembinaan-pembinaan, keupayaan-keupayaan tambahan samada dengan melulus perluasan daya keupayaan atau meluluskan projek-projek baru. Syarat-syarat ini adalah diawasi sepenuhnya oleh Kerajaan untuk menjamin tidak adanya unsur-unsur monopoli dan inflasi terjadi. Arah aliran inflasi bukan disebabkan oleh

tidak adanya keupayaan dalam perusahaan dalam negara ini tetapi disebabkan oleh bertambahnya harga dan kekurangan yang besar di segi bahan-bahan mentah asas yang diimpot, seperti biji gandum, bahan besiwaja, gula mentah, minyak dan lain-lain, di mana barang-barang yang disebutkan ini, Malaysia terpaksa bergantung kepada impot. Lagipun sayugia diingatkan bahawa projek-projek baru memerlukan sekurang-kurangnya 2—3 tahun sebelum pengeluaran dapat dimulakan.

Ahli-ahli Yang Berhormat bolehlah merasa terjamin bahawa Kerajaan sentiasa mengkaji kedudukan perusahaan-perusahaan asas dan akan terus berusaha mengambil tindakan yang perlu meluluskan keupayaan-keupayaan tambahan dalam perusahaan-perusahaan di mana arah aliran inflasi dan kekurangan dijangka terjadi.

SEKATAN IMPOT/QOTA

4. Tuan Mohd. Daud bin Abdul Samad (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan sebabnya Kementerian beliau kadangkala enggan memberi qota untuk mengimpotkan bahan-bahan gantian kereta seperti "oil filter, air filter dan lain-lain", meskipun bahan-bahan keluaran kilang-kilang tempatan tidak cukup untuk kegunaan dan harganya pula mahal; apa tindakan yang akan diambil untuk mengatasi keadaan ini.

Datuk Musa Hitam: Tuan Yang di-Pertua, sekatan impot atau qota terhadap sesuatu barang itu dikenakan untuk melindungi kilang-kilang tempatan yang mengeluarkan barang yang serupa dengan barang yang diimpot. Pengenaan sekatan impot ini dan paras qota telah dikaji sedalam-dalamnya oleh Jawatankuasa Khas Mengenai Tarif yang mengandungi wakil-wakil dari Kementerian saya, Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan, Pejabat Kastam dan Perben-daharaan.

Pengimpotan barang-barang yang dikenakan qota dibenarkan juga jika sekiranya pengeluaran kilang-kilang tempatan tidak mencukupi untuk memenuhi keperluan

tempatan ataupun jenis barang yang dikehendaknya itu tidak serupa dengan barang yang dikeluarkan. Lazimnya, kebenaran untuk mengimpot barang-barang qota diberi kepada mereka yang telah berkecimpung dalam bidang perniagaan barang-barang ini.

Walaupun demikian syarikat-syarikat bumiputra adalah dikecualikan daripada menunjukkan bukti pengimpotan dalam masa yang lampau dan sebahagian daripada qota ini adalah diperuntukkan untuk peniaga-peniaga bumiputra. Akan tetapi peniaga-peniaga bumiputra yang ingin mengimpot barang-barang yang dikenakan qota itu adalah dikehendaki berhubung dengan pengeluaran-pengeluar tempatan terlebih dahulu untuk memastikan jumlah serta jenis barang yang mereka kehendaki itu tidak dapat dibekalkan oleh pengeluar tempatan. Sekiranya pengeluar tempatan tidak dapat membekalkan barang itu, kebenaran mengimpot akan diberi.

Perlu juga dinyatakan di sini bahawa sebagaimana yang telah diterangkan dalam Dewan ini, Kerajaan telah melonggarkan dan juga telah menghapuskan sekatan-sekatan impot di mana perlu supaya bekalan barang-barang keperluan khasnya mencukupi nutuk keperluan tempatan.

PUSAT BIRO NARKOTIK—DADAH

5. Tuan Haji Ahmad bin Arshad minta Peguam Negara menyatakan jumlah bilangan:

- (a) pegawai-pegawai Kerajaan; dan
- (b) Pelajar-pelajar Sekolah Tinggi, yang terlibat menghisap dadah dan yang sedang dirawat di rumah-rumah sakit dan apakah tindakan-tindakan tata-tertib yang telah diambil terhadap mereka.

Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof): Tuan Yang di-Pertua, Pusat Biro Narkotik tidak dapat menyatakan berapa ramai kakitangan Kerajaan dan penuntut-penuntut di persekolahan tinggi yang terlibat dalam penggunaan dadah. Setakat ini belum ada lagi dibuat kajian atau bancian di negeri ini bagi menentukan kedudukan yang sebenarnya. Walaupun begitu mengikut statistik bilangan tangkapannya tidaklah besar. Adalah difikirkan jika dibuat bancian adalah tidak praktikal dan memberi faedah oleh

kerana mereka yang terlibat, yang memakan dadah atau madat tentu tidak akan tampil ke hadapan memberitahu akan maklumat yang dikehendaki.

Dari statistik tangkapan yang diuruskan oleh Pusat Biro Narkotik yang termasuk juga tangkapan oleh Polis dan Kastam seramai 1,613 orang telah ditangkap dalam tahun 1973. Kebanyakan dari mereka itu ialah pengedar-pengedar, penjual-penjual dadah, tetapi sedikit sahaja bahagian di antara yang ditangkap melibatkan penagih-penagih, seperti penghisap candu, mencucuk morphine atau heroin dan menghisap ganja. Daripada mereka yang ditangkap kerana kesalahan menghisap hanya 1% kakitangan Kerajaan dan penuntut-penuntut. Kakitangan Kerajaan sebanyak 0.31% dan penuntut-penuntut 0.69%. Bermakna di sini kedua-duanya itu berjumlah 1%.

Adalah diakui bahawa jumlah yang di atas bukanlah gambaran yang sebenarnya terhadap masalah dadah di negeri ini amnya dan khasnya di kalangan kakitangan Kerajaan dan penuntut-penuntut. Maklumat ada mengatakan lebih ramai lagi kakitangan Kerajaan dan penuntut-penuntut yang terlibat, tetapi oleh sebab kekurangan bukti tangkapan tidak dapat dibuat.

Pusat Biro Narkotik bukan sahaja bertanggungjawab dari segi penguat-kuasaan undang-undang, tetapi terus menghadapi masalah ini menerusi penyebaran awam dan pelajaran dengan harapan mereka yang tercebur dalam penggunaan dadah akan insaf betapa merbahayanya dan akibat buruk yang datang dengan diketahuinya sendiri. Ceramah-ceramah, seminar-seminar, simposium telahpun diadakan dalam tahun 1973 bukan sahaja kepada orang awam, tetapi juga kepada kakitangan Kerajaan dan penuntut-penuntut dan dari kajian Jabatan ini telah mendapatkan hasil yang amat baik bagi keseluruhannya. Maklumat didapati ramai mereka dari kalangan kakitangan Kerajaan dan penuntut-penuntut telah membuang perangai yang buruk itu.

Pihak yang berkuasa mengetahui ada kakitangan Kerajaan dan penuntut-penuntut sekolah tinggi yang terlibat telah meminta rawatan perubatan dan telahpun diberi rawatan di hospital. Tetapi jumlah yang sebenarnya tidak ada. Bagi keadaan di masa ini tidaklah baik bagi kita hendak mengetahui

siapakah mereka itu yang sedang dalam rawatan sebab tujuan rawatan itu ialah supaya penagih-penagih itu datang dengan sendirinya dan boleh berbuat supaya mereka itu jadi baik. Tidaklah kena jika kita hendak mengetahui siapa dan berapa ramai mereka itu kerana ini akan menahan mereka itu datang secara sukarela berubat di hospital.

Bagi mereka yang telah ditangkap oleh Pusat Biro Narkotik dan Polis kerana bersabit dengan kesalahan dadah mereka didakwa di Mahkamah ataupun dirujuk kepada Ketua-ketua Jabatan untuk tindakan selanjutnya oleh Jabatan yang berkenaan.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Sebagai mana jawapan Yang Berhormat Peguam Negara tadi telah menyatakan bahawa di antara penagih-penagih dadah itu termasuk pelajar-pelajar kita, tetapi beliau tidak menentukan berapakah ramainya. Soalan saya adakah Jabatan ini boleh mengesyorkan kepada Kerajaan supaya di masa akan datang calun-calun, pegawai-pegawai Kerajaan untuk mendapatkan kerja, mereka itu ditolak dengan sebab salah satunya mereka ini adalah penagih dadah?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Kalau sudah diketahui mereka itu penagih dadah sudah tetap calun itu tidak akan dipanggil, tidak usahkan diberi kerja kepadanya.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan. Dalam jawapan Yang Berhormat Peguam Negara baharu sebentar tadi bahawa ada terdapat pelajar-pelajar walaupun jumlahnya sedikit, saya ingin mendapat penjelasan adakah di dalam penyiasatan Pusat Biro Narkotik ini sebab-sebab pelajar terlibat di dalam masalah dadah ini diseludup menerusi tenaga pengajar ataupun tidak?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Dalam penyelidikan Biro ini didapati pelajar-pelajar yang ketagih, yang telah menggunakan dadah ataupun menghisap ganja ialah disebabkan kadang-kadang selepas bersekolah mereka itu bercampur dengan budak-budak luar dan kurang jagaan daripada ibubapa dan mereka itu akan menjadi ketagih. Yang dibimbangkan bila mereka itu masuk ke sekolah takut pula dia merebak kepada murid-murid lain. Bila dapat sahaja,

lekaslah kita ubati, tetapi bukanlah dengan sebab murid-murid sendiri membawanya. Ini dengan sebab apabila lepas bersekolah, dengan sebab percampuran dengan budak-budak yang nakal di luar sekolah.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Dalam jawapan Yang Berhormat Peguam Negara tadi, berhubung dengan pegawai-pegawai Kerajaan juga ada terlibat dalam penagihan dadah ini, dapatkah Yang Berhormat Peguam Negara memberitahu Dewan ini hingga setakat ini berapa orangkah di antara mereka yang telah diambil tindakan tatatertib berhubung dengan perbuatan ini?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Saya tidak dapat memberi bilangan yang sebenarnya. Daripada bilangan ini boleh diketahui seramai 1,613 cuma 0.31% sahaja, bermakna belum berapa orang lagi yang diambil tindakan, tetapi kalau hendakkan bilangannya, hendak mengambil masa dan notis daripada saya.

FELDA—PERMOHONAN

6. Tuan V. Veerappen (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan, memandangkan permohonan-permohonan yang terlampau banyak (24,113) untuk memasuki FELDA tahun ini:

- (i) berapa lama masa diambil untuk memproses dan menyiapkan semua permohonan-permohonan;
- (ii) bolehkah Kerajaan menimbang menambahkan bilangan penduduk-penduduk daripada bilangan 4,500 kepada 5,000 peneroka; dan
- (iii) menyatakan dasar pilihan calun dan adakah keistimewaan diberi kepada bekas perajurit dan orang-orang yang tidak bertanah.

Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda): Tuan Yang di-Pertua,

- (i) Adalah dijangkakan semua pemohon-pemohon yang berkecualan akan ditemuduga sebelum akhir bulan Julai, 1974. Keputusan-keputusan temuduga ini akan dikirimkan kepada pemohon-pemohon sebelum akhir bulan Ogos, 1974.

(ii) Kerajaan telah menetapkan bahawa luas tanah yang dimajukan oleh FELDA bagi Rancangan Malaysia Kedua ditambah daripada 275,000 ekar kepada 403,000 ekar. Oleh yang demikian, bilangan peserta yang akan menyertai rancangan FELDA akan juga bertambah. Walaupun demikian, kebanyakan daripada kawasan tambahan itu akan dimajukan pada peringkat akhir Rancangan Malaysia Kedua, dan penambahan bilangan peserta akan cuma dapat dibuktikan selepas tahun 1975.

(iii) Memandangkan kepada bilangan permohonan yang begitu besar maka pemohon-pemohon yang mendapat 20 markah ke atas sahaja akan dapat dipilih oleh FELDA. Ini berdasarkan kepada markah penuhnya 30 markah iaitu dipecah kepada 5 faktor:

	Markah Maksima
1. Milikan tanah (tiada mempunyai tanah langsung)	5 markah
2. Bilangan keluarga (5 orang anak)	5 „
3. Kebolehan/pengalaman	6 „
4. Kelulusan pelajaran ...	4 „
5. Umur (23-26 tahun) ...	10 „
Jumlah ...	30 markah

Keistimewaan diberi kepada bekas perajurit ialah tentang faktor umurnya. Had umur mereka dilanjutkan sehingga 40 tahun berbanding dengan pemohon biasa setakat 35 tahun sahaja.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Mengikut peraturan sekarang siapakah Jemaah Pemilih calon-calon yang akan memasuki dalam FELDA itu, adakah dipertanggungjawabkan kepada Kerajaan Negeri itu ataupun kepada Lembaga ini?

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang di-Pertua, hak memilih adalah tanggungjawab kepada Lembaga ini, tetapi mengikut lazimnya ada wakil Kerajaan Negeri bersama-sama dalam Jemaah Pemilih itu.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Di dalam tahun 1972 kira-kira ada 2,000 orang yang telah menerima surat menyatakan mereka

berjaya dalam temuduga, tetapi menunggu masa panggilan, dan pada ketika itu mereka berumur 35 tahun. Sekarang dibuka permohonan baru, permohonan baru akan di proses mengikut kata Yang Berhormat Menteri mungkin berakhir pada bulan Julai, 1974. Saya ingin mendapat keterangan dalam Majlis ini bagaimana nasib mereka yang 2,000 orang yang telah dikatakan berjaya dalam tahun 1972, tetapi sekarang ini telah berumur lebih daripada 35 tahun, kerana kelewatan pihak pentadbir memanggil mereka memasuki ke rancangan?

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Perhitungan umur, ialah pada masa ia memohon, bukan pada masa ia dibawa masuk ke dalam rancangan.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Kalau perhitungan umur dikira ketika mereka memohon, apakah Yang Berhormat Menteri bersedia menerima jikalau saya membawa orang-orang yang telah di tolak oleh Lembaga dengan sebab umurnya sekarang ini sudah lebih daripada 35 tahun sedangkan di waktu ditemuduga mereka dikatakan berjaya dan masih berumur 35 tahun.

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Saya persilakan Yang Berhormat itu berhubung dengan saya ataupun pihak FELDA, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Terima kasih.

Tuan Haji Ahmad bin Haji Arshad: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Dalam memberi kepada bakal-bakal calon hak keistimewaan itu termasuk bekas pasukan bersenjata, benarkah apa yang telah diberitahu kepada orang ramai bahawa anak-anak peserta rancangan itu juga diberi keistimewaan bagi memasuki calon-calon rancangan FELDA di kawasan yang lain?

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang di-Pertua, keistimewaan kepada bekas perajurit atau pasukan bersenjata ialah tentang had umurnya, mereka dilebihkan 5 tahun daripada had umur bagi pemohon-pemohon biasa. Anak-anak peserta FELDA akan ditimbang bersama-sama dengan pemohon-pemohon yang lain mengikut kelayakan masing-masing.

KAMPUNG-KAMPUNG BARU— PERBAIKI

7. Dr S. Seevaratnam (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Penyelarasan Kampung-kampung Baru menyatakan samada peruntukan sebanyak \$80,000 bagi 13 buah kampung-kampung baru dalam kawasan Parlimen Batang Padang untuk tujuan-tujuan pembangunan adakah mencukupi.

Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Penyelarasan Kampung-kampung Baru (Datuk Lee San Choon): Tuan Yang di-Pertua, peruntukan sebanyak \$80,000 itu adalah sebagai tambahan kepada peruntukan yang diberi oleh Kerajaan Negeri dan lain-lain Agensi Kerajaan.

Kementerian saya akan terus berusaha seberapa boleh untuk memperbaiki keadaan kampung-kampung baru, secara beransur-ansur bergantung kepada keadaan kewangan. Oleh itu, soalan cukup atau tidak peruntukan yang diberi dalam setahun bagi sesuatu kawasan tidak berbangkit.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan. Berkenaan dengan wang sebanyak \$80,000 itu bolehkah Menteri memberitahu bagaimana wang ini hendak digunakan?

Datuk Lee San Choon: Tuan Yang di-Pertua, peruntukan itu ialah untuk projek-projek kecil dalam kawasan tersebut.

Tuan Ng Hoe Hun: Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberitahu satu daripada projek-projek kecil yang menggunakan wang sebanyak \$80,000 itu?

Datuk Lee San Choon: Umpamanya, membaiki jalan-jalan di kampung-kampung baru.

LORI PERMIT JENIS "C" KEPADA "A"

8. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Perhubungan menyatakan mengapakah Kerajaan meluluskan permintaan tuan-tuanpunya kenderaan untuk menukar lesen-lesen permit "C" kenderaan mereka kepada "A" walaupun buat sementara.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Tuan Yang di-Pertua, tujuan utama Kerajaan membuat keputusan membenarkan pengusaha-pengusaha lori jenis "C" mendapatkan lesen sementara jenis "A" untuk selama 6 bulan ialah bagi menolong mengatasi masalah kenaikan tambang lori pada masa inflasi. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Lembaga Perlesenan Pengangkutan Jalan di dalam tahun 1972 dan 1973 telah mengeluarkan sebanyak 1,459 lesen lori jenis "A", dan oleh kerana kilang-kilang pemasangan lori tempatan hanya dapat membekalkan sebanyak 790 buah lori sahaja, banyak keperluan bagi pengangkutan lori telah tidak dapat dipenuhi. Kekurangan lori-lori jenis "A" menyebabkan sewa lori naik dan dengan sewa tinggi ini harga barang-barang keperluan yang diangkutnya pun mengikut naik. Untuk mengatasi masalah ini, lori-lori jenis "C" boleh dibenarkan mendapatkan lesen jenis "A" buat sementara supaya sewa lori dapat diturunkan dan dengan ini harga barang-barang juga dapat dikurangkan.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Soalan tambahan. Memandangkan kekurangan lori sekarang ini dan masa hadapan dan banyaknya bahan-bahan pengeluaran dalam negeri ini, bolehkah Yang Berhormat Menteri memberikan pertimbangan kepada lori-lori Permit "C" ini supaya diiktiraf mendapat Permit "A" yang kekal.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Perkara ini saya akan timbangkan sekiranya keadaan tidak bertukar, kerana di dalam beberapa bulan ini kita menggalakkan membawa masuk truck daripada luar negeri sama ada baru atau secondhand supaya kita dapat menambahkan lagi. Perkara ini belum sampai lagi, kita akan pertimbangkan.

Datuk Engku Muhsein bin Engku Abdul Kadir: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Dapatkah Kerajaan menentukan supaya Permit "C" tidak diberi Permit "A" apabila tamat 6 bulan dibatalkan, sebab dengan cara begini boleh dapat melaksanakan tujuan-tujuan supaya keseimbangan kepunyaan lori Permit "A" oleh bumiputra dan bukan bumiputra dapat dijamin?

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, bagi pihak Kerajaan hanya memberi peruntukan 6 bulan, tempohnya habis pada 12hb Ogos ini.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan. Mengikut penerangan Menteri sebab-sebab diberi peluang permit C kepada A akibat daripada kekurangan pengangkutan sekarang ini. Adakah Yang Berhormat Menteri bercadang lori-lori bumiputra yang mempunyai permit A yang jalanraya terhad diberikan kebebasan ke seluruh Malaysia untuk membawa barang-barang?

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, soal itu tak timbul samada permit C dan permit A. Untuk pengetahuan Ahli-ahli Yang Berhormat dasar baru pengangkutan beras memang diadakan 3 zones ataupun 3 kawasan besar, iaitu Kawasan Selatan: Negri Sembilan, Melaka dan Johor; Kawasan Timur: Pahang, Trengganu dan Kelantan; dan Kawasan Utara: Selangor, Perak, Kedah, Perlis dan Pulau Pinang. Oleh kerana telah terlampau banyak kita keluaran permit di seluruh Tanah Melayu, dan ini tidak digunakan setengahnya. Kita sedang semak balik, buat sementara ini permohonan di seluruh Semenanjung Malaysia sedang dibekukan.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tujuan menukar lesen permit C kepada lesen permit A sebab harga sewa lori melambung tinggi tetapi sekarang harga sewa lori tidak turun, apa sebabnya?

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, itu senang sahaja mengatasinya. Kalau Yang Berhormat itu hendak bayar lebih, kita tidak boleh bertindak. Dia tidak memberitahu kita. Kalau ada keterangan kita boleh dakwa, boleh tarik permitnya itu, tetapi dia berpakat, kerana lori kurang, dia bayar juga. Ini yang susahnyanya.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, bolehkah Yang Berhormat Menteri memberikan lesen tetap (permanent) kepada tuan punya kenderaan yang menukar lesen permit "C" kepada "A"?

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Saya sudah jawab, tidak dengarkah?

PROJEK PEMBANGUNAN BINTULU/ LONG LAMA

9. Tuan Luhut Wan minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan apakah kemajuan yang

telah dibuat kepada 3 juta ekar projek pembangunan Bintulu/Long Lama yang dicadangkan itu, di Bahagian Keempat, Sarawak.

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang di-Pertua, kajian bagi kawasan pembangunan Bintulu/Long Lama yang dimulakan sejak bulan Mei, 1972, sedang berjalan mengikut jadual. Kajian ini dijangka selesai dalam bulan Mei, 1974 dan laporan akhir daripada perunding-perunding akan disiapkan dalam bulan Jun tahun ini.

Kerja-kerja pembangunan bagi kawasan ini akan dimulakan setelah Kerajaan menerima laporan-laporan ini.

Tuan Luhut Wan: Soalan tambahan. Apakah maksudnya yang telah dicadangkan oleh Kerajaan mengenai hutan-hutan simpan yang telah terlibat dalam kawasan tersebut. Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberi penjelasan sedikit mengenai perkara ini?

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Sementara laporan daripada perunding-perunding itu kita terima kelak, buat masa sekarang tak dapat disebutkan bagaimana caranya hendak dijalankan projek dalam kawasan itu, sesudah kita terima laporan kelak dapatlah dinyatakan serba-serbinya.

PEJABAT PENDAFTARAN HILIR PERAK

10. Dr S. Seevaratnam (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada beliau akan menimbang memindah rekod-rekod Kad Pengenalan Lama, Hal Beranak dan Mati bagi kawasan Hilir Perak dari Ipoh ke Pejabat Pendaftaran Teluk Anson. Jika ya, bila.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Datuk Abdul Samad bin Idris): Tuan Yang di-Pertua, jawabnya: Tidak.

MARDI—TANAMAN LADA HITAM

11. Tuan Mustapha bin Hussain minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan:

- (a) samada MARDI sudah menjalankan siasatan berkenaan dengan tanaman lada hitam di Malaysia dan samada laporan mengenainya akan dibentangkan dalam Dewan ini;

- (b) berapa luas kawasan yang ditanam lada hitam;
- (c) sudahkah penyakit lada hitam dapat dikawal dengan menggunakan ubat kimia dan apa nama kimia itu; dan
- (d) sudahkah didapati jenis tanaman lada hitam yang boleh menahan penyakit akar.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pembangunan Ekonomi Desa (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab kepada soalan Ahli Yang Berhormat ini, suka saya memberi penjelasan seperti berikut:

- (a) Ya. Penyelidikan yang telah dijalankan bukan sahaja oleh MARDI tetapi telah bermula beberapa lama dahulu tatkala Jabatan Pertanian bertanggungjawab dengan tugas-tugas penyelidikan lagi. Beberapa laporan berkenaan dengan hasil siasatan dan kemajuan lada hitam boleh didapati di dalam laporan-laporan yang dikeluarkan oleh Jabatan Pertanian Semenanjung Malaysia, Sabah, Sarawak dan juga oleh MARDI. Laporan ini telah diedarkan kepada sesiapa sahaja yang memerlukan. Laporan ini tidak perlu dibentangkan dalam Dewan ini.
- (b) Luas kawasan yang ditanam dengan lada hitam di Malaysia ialah kira-kira 18,000 ekar—16,000 ekar dalam Negeri Sarawak dan lebih kurang 2,000 ekar dalam Negeri Johor.
- (c) Penyakit lada hitam itu berpunca di akar pokok yang dihinggap oleh sejenis kulat terkandung di dalam air-tanah yang biasanya membiak di tempat-tempat basah dan lembab. Tidak ada kawalan atau ubat yang benar-benar mustajab untuk penyakit akar lada hitam yang direput oleh kulat tanah itu. Semburan yang berulang-ulang dengan racun kulat difikirkan boleh mengurangkan penyakit itu. Peladang-peladang adalah dinasihatkan supaya dapat mengamalkan praktik kebersihan tumbuhan dan menjalankan langkah-langkah seperti yang berikut:

- (1) mengelakkan pembukaan ladang lada hitam di kawasan-kawasan tanah liar atau di kawasan yang mempunyai air bertakung;

- (2) menggali parit-parit di kawasan-kawasan lada hitam supaya air tiada bertakung dan menyenangkan pula air hujan melurut dengan baik;
- (3) mengawal supaya lada hitam tiada ditanam di tempat-tempat dalam kawasan yang telah dijangkiti oleh penyakit itu;
- (4) memusnahkan semua pokok-pokok yang berpenyakit dengan cara membakarnya;
- (5) mengamalkan cara kebersihan kawasan ladang dengan peraturan membersihkan kasut selepas melawat kawasan yang berpenyakit sebelum per melawat atau masuk ke kawasan-kawasan yang lain dan juga mengadakan tempat membasuh kaki dan kasut di tempat-tempat masuk di tiap-tiap ladang lada hitam;

- (d) Sudah. Beberapa jenis lada hitam telah diperkenalkan yang kebal da serangan penyakit akar reput tetapi jenis ini bukanlah jenis yang diperdagangkan. Penyelidikan lanjut sedang dijalankan untuk menghasilkan kakikan dengan tujuan mengeluarkan bal-benih yang bermutu lagi tinggi hasilnya

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan Berkenaan dengan penyakit lada hitam yang ada di Malaysia sekarang, adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sedar ubat mengawal penyakit lada hitam ini cukainya sudah naik, dan bolehkah Kementerian Pertanian mengambil tindakan menurunkan cukai ubat penyakit lada hitam itu?

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang telah saya terangkan tadi ubat yang benar-benar mustajab untuk menghapuskan ataupun menjauhkan daripada penyakit akar ini memang belum ada lagi, yang ada hanyalah racun-racun sahaja untuk mengurangkan penyakit itu.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya faham sebab saya pun seorang yang biasa memegang cangkul. Saya tahu penyakit lada hitam ini penyakit akar

Tuan Yang di-Pertua: Saya suka hendak mendengar apa soalan tambahannya; kalau hendak menerangkan tidak mengerti sahaja, tidak payahlah.

Tuan Ng Hoe Hun: Kata Yang Berhormat Setiausaha Parlimen tadi penyakit lada hitam tidak ada ubat untuk mengawalinya, tetapi saya tahu ubatnya iaitu "fungicide" boleh mengawalinya.

Tuan Yang di-Pertua: Apa soalan tambahannya, saya hendak dengar. Kalau banyak lagi hendak bertanya, boleh berhubung dengan Yang Berhormat Setiausaha Parlimen.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, benarkan saya membuat penjelasan sedikit. Apa sebabnya Kementerian Pertanian tidak mahu menggunakan ubat fungicide?

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, Kementerian ini memang tahu racun kulat yang dinamakan "copper fungicide" itu, tetapi itu untuk mengurangkan sahaja, bukan menghapuskan semua sekali, sudah dipakai untuk mengurangkan penyakit.

Tuan Yang di-Pertua: Bukan dia tak tahu, dia lebih tahu ubat fungicide itu.

Tuan Ng Hoe Hun: Itulah sebabnya Tuan Yang di-Pertua kena benarkan saya beri penjelasan; kalau tidak ada penjelasan bagaimana beliau itu tahu apa yang saya hendak tanya?

Tuan Yang di-Pertua: Ada soalan lagi?

Tuan Ng Hoe Hun: Sekarang beliau sudah tahu ada satu kimia mengawal penyakit ini dan apa sebabnya cukai naik berkenaan dengan kimia ini?

Tuan Yang di-Pertua: Itu saya rasa soalan yang lain.

RELKAR—LEWAT DARI JADUAL

12. Tuan V. Veerappen (*di bawah S.O. 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Perhubungan, mengapakah "Railcar" yang berlepas daripada Butterworth pada tengahari sampai di Kuala Lumpur pada tengah malam pada 27hb Februari, 1974.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tuan Yang di-Pertua, pada 27hb Februari, 1974, relkar tersebut telah berlepas daripada Butterworth pada jam 1.15 petang mengikut jadual relkar tersebut telah terlewat tiba di Kuala Lumpur disebabkan:

- (a) Setibanya di Stesyen Kerling, relkar tersebut telah digunakan untuk membebaskan lokomotif teren barang yang telah rosak dan menghalang kedua-dua landasan indok (main line) dan gelong Stesyen Kerling jadi terbuntu jalan di situ. Relkar tersebut digunakan oleh kerana tidak ada lokomotif lain yang dapat menggantikan injen yang rosak pada masa itu. Setelah selesai sahaja kerja-kerja dilakukan, maka relkar tersebut berlepas dari Kerling pada jam 9.55 malam dan tiba di Kuala Lumpur pada jam 11.57 malam.
- (b) Kelewatan ini juga disebabkan oleh pindaan penyelisehan dan sekatan laju di antara Ulu Yam dan Rawang.

MAHKAMAH PERUSAHAAN— KESATUAN SEKERJA

13. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau sedar bahawa pekerja-pekerja sedang hilang kepercayaan kepada sistem Mahkamah Perusahaan kerana ia berat sebelah kepada kepentingan-kepentingan pengurusan; dan samada beliau akan menimbang mengadakan satu mesyuarat semua kesatuan sekerja untuk mendengar pandangan-pandangan mereka bagaimana cara sistem Mahkamah Perusahaan boleh diubah untuk mendapat kepercayaan penuh pekerja-pekerja.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tuan Haji Ramli bin Omar): Tuan Yang di-Pertua, saya yakin bahawa Ahli Yang Berhormat sedia maklum bahawa Yang di-Pertua atau Pengerusi, Mahkamah Perusahaan adalah dibantu oleh satu panel yang mempunyai 3 ahli, iaitu seorang dari tiap-tiap satu panel yang mewakili pekerja-pekerja, orang-orang bebas dan majikan.

Pendapat-pendapat dari kesatuan-kesatuan sekerja adalah disuarakan dalam segala soal-soal buruh oleh Kongres Kesatuan Sekerja Malaysia, kepada mana kebanyakan

kesatuan-kesatuan sekerja bergabung. Pendapat-pendapat dari kedua-dua pihak adalah juga disuarakan dalam Majlis Penasihat Buruh Bersama Kebangsaan. Oleh itu adalah tidak perlu supaya satu mesyuarat bagi semua kesatuan sekerja diadakan.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen memberitahu Dewan ini bahawa samada Kementerian yang berkenaan akan menimbang bagi menubuhkan satu mahkamah appeal tribunal untuk rayuan boleh dibuat daripada award-award yang diberi oleh Mahkamah Perusahaan?

Tuan Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa tidak perlu bagi Kementerian menubuhkan satu mahkamah yang lain. Sebagaimana yang saya telah katakan tadi bahawa kita telah adakan tiga wakil yang mana boleh menyuarakan iaitu seorang wakil bebas, seorang wakil pekerja dan juga seorang wakil majikan dan mereka ini adalah meliputi dalam masalah-masalah yang dihadapi dalam Mahkamah Perusahaan itu. Saya rasa tidak perlu bagi mengadakan satu badan yang lain lagi.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Setiausaha Parlimen salah faham apa yang saya tanya. Saya tidak bercadang bagi menubuhkan sebuah mahkamah lain, tetapi satu mahkamah rayuan (appeal) seperti di mahkamah jikalau mahu rayuan menentang award-award yang diberi oleh Mahkamah Perusahaan bolehlah lagi satu mahkamah lebih tinggi untuk mengkaji semula award-award itu untuk mendapatkan lebih keadilan.

Tuan Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di-Pertua, selain daripada itu, saya rasa kita telahpun mengadakan perjumpaan-perjumpaan dengan wakil-wakil pekerja dan saya anggap bahawa wakil-wakil daripada M.T.U.C. tiap-tiap bulan, Kementerian saya mengadakan pertemuan dan tidak ada satu masalah yang boleh dirumitkan dalam perkara-perkara sehingga membawakan appeal dan sebagainya. Pada hari ini fungsi di dalam Mahkamah Perusahaan itu adalah berjalan dengan kemas dan licin.

Tuan Lim Kit Siang: Soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen memberitahu Dewan ini samada

M.T.U.C. pernah bercadang kepada Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat bahawa sangat perlu dan mustahak negara kita mesti ada satu mahkamah rayuan (appeal) di atas Mahkamah Perusahaan?

Tuan Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di-Pertua, perkara ini, kalau ada cadangan yang seumpama itu bolehlah kita timbangkan pada masa yang akan datang.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, adakah M.T.U.C. pernah buat cadangan itu kepada Kementerian Buruh dan Tenaga Rakyat?

Tuan Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak sedar.

RISDA—BANTUAN TANAM-SEMULA GETAH

14. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan samada Kerajaan akan menimbang untuk memberi bantuan tanaman-semula getah memandangkan kepada bantuan kedua tanaman-semula getah diberi 20 tahun dahulu dan keadaan pokok getah yang telah menjadi tua sekarang.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama (Tuan Haji Yusof bin Haji Abdullah): Tuan Yang di-Pertua, memanglah sudah menjadi dasar Kerajaan untuk menolong menambahkan pengeluaran dari kawasan-kawasan yang sekarang ini ditanam dengan benih yang kurang baik supaya dapat menambahkan hasil dari pekebun-pekebun kecil. Oleh sebab itu pada jangka inipun sudah ditimbang rancangan-rancangan untuk memperbaiki kawasan-kawasan yang ditanam dalam awal tahun lima puluhan dengan rancangan tanaman semula yang akan menggantikan clonal seedling stump dan saya harap pertimbangan ini akan dapat selesai dalam tahun ini juga.

LESEN IMPOT GULA "SACCHARINE"

15. Tuan Ng Hoe Hun minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) bilangan orang-orang yang telah diberi lesen mengimpot gula "saccharine" di Semenanjung Malaysia, Sarawak dan Sabah;

- (b) adakah menjadi suatu kesalahan menggunakan gula "saccharine" dalam menyediakan makanan;
- (c) apakah penyakit-penyakit yang boleh didapati kerana menggunakan gula "saccharine"; dan
- (d) undang-undang apakah yang melarang menyalahgunakan gula "saccharine" dalam menyediakan makanan.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Bilangan orang-orang yang telah diberi lesen mengimpot gula "saccharine" di Semenanjung Malaysia, Sarawak dan Sabah:

Pada tahun 1973 lesen mengimpot dan menjual Saccharine telah dikeluarkan sebanyak:

Di Semenanjung Malay-			
sia	...	...	60 lesen
Di Sarawak	...	...	12 lesen
Di Sabah	...	...	Tiada
Jumlah			72 lesen

- (a) Saccharine adalah dibenarkan diguna hanya untuk orang-orang yang mengidap kencing manis (diabetes) pada waktu ini. Saccharine adalah digunakan untuk mengganti gula. Gula mengandungi kalori yang perlu untuk memberi tenaga dan ianya mustahak terutama kepada kanak-kanak yang sedang membesar dan pekerja-pekerja seperti "manual worker". Saccharine tidak mengandungi apa-apa kalori dan sekiranya ianya digunakan mengganti gula, ini akan mengurangkan kalori dan tenaga yang diperolehi oleh orang-orang yang memakannya.
- (c) Saccharine telah dikawal kegunaannya di kebanyakan negara-negara setelah disyaki kemungkinan ianya mendatangkan penyakit seperti barah atau "tumour" pada binatang-binatang ujian makmal. Tetapi sehingga kini masih belum terdapat apa-apa bukti yang menunjukkan Saccharine mendatangkan apa-apa penyakit kepada manusia.
- (d) Di Semenanjung Malaysia, Undang-undang serta Peraturan-peraturan Penjual Makanan dan Dadah, 1952 (The Sale of Food and Drugs Ordinance and Regulations, 1952) Peraturan 3 (y) (1) dan 3 (y) (2) serta Peraturan 25 (1), 25 (2) dan 25 (3).

Di Sarawak, "Sarawak Public Health Ordinance, 1962" Peraturan 22 (1) dan 22 (2).

Di Sabah, "The Public Health Food and Drug Regulations, 1960" made under the Public Health Ordinance 1960 Peraturan 22 (1) dan 22 (2).

Sejak awal tahun ini Kementerian saya sedang mengkaji semula undang-undang berkenaan saccharine dan akan mengeluarkan peraturan-peraturan baru pada masa yang akan datang.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, apa sebabnya rakyat terpaksa mengambil lesen mengimpot saccharine. Bolehkah Kementerian memansuhkan undang-undang itu?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, soalan itu sudah saya jawab. Ini adalah dikawal oleh kerana kita tidak membenarkan orang mengimpot saccharine itu kecuali dengan lesen.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, Menteri mengatakan tadi saccharine tidak merbahaya. Jikalau tidak merbahaya apa sebabnya tidak dibenarkan rakyat mengimpot saccharine dengan bebas ke negara kita?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, saya mengatakan tadi bahawa Kementerian saya akan mengkaji sekali lagi berkenaan dengan undang-undang yang dijalankan sekarang, dan jikalau perlu satu peraturan yang baru akan diadakan pada masa akan datang untuk mengawal dari segi mengimpot.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, adakah satu bahagian dalam Kementerian bagi mencegah atau mengawal menggunakan saccharine di Semenanjung Malaysia?

Tan Sri Lee Siok Yew: Bahagian khas tidak ada, tetapi dikawal di bawah Food and Drugs Ordinance di Kementerian Kesihatan.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Berhormat Menteri sedar

makanan biskut dan soft drinks manufacturers ada banyak menggunakan seccharine dengan tidak berlesen. Jika sedar, apa tindakan Menteri hendak ambil?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, jikalau ada perkara yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu maka adalah menjadi kewajipan beliau melapurkan kepada Kementerian saya atau saya sendiri.

Tuan Ng Hoe Hun: Itu bukan masalaah saya. Saya ialah seorang Ahli Pembangkang dalam Parlimen ini. Dalam soalan saya tadi saya hendak bertanya apa sebabnya Kementerian tidak ada satu bahagian bagi mengawal perkara itu. Itulah sebabnya kilang-kilang ada memakai saccharine dalam biskut dan soft drinks. Bolehkah Kementerian menubuhkan satu bahagian bagi mengawal pemakaian saccharine?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, soal itu saya sudah jawab. The Sales of Foods and Drugs Ordinance, 1952 telah mengawal bersama. Jikalau perlu kita akan mengkaji dengan lebih teliti lagi samada tambahan akan diberikan pada masa akan datang.

Tuan Ng Hoe Hun: Adakah Menteri sedar ataupun tidak biscuit and soft drinks manufacturers ada memakai saccharine?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak sedar. Oleh kerana itu saya minta Yang Berhormat itu kalau ada, sila lapurkan kepada Kementerian saya.

Tuan Ng Hoe Hun: Sekarang Menteri sudah sedar dan sekarang saya memberitahu bahawa biscuit and soft drinks manufacturers

Tan Sri Lee Siok Yew: Saya tidak sedar!

Tuan Ng Hoe Hun: Baiklah, Tuan Yang di-Pertua. Saya hendak beritahu dalam Dewan Rakyat ini bahawa biscuit and soft drinks manufacturers ada memakai saccharine dalam manufactured products. Apakah tindakan Menteri hendak ambil?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa ini bukan soalan tambahan.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya minta Menteri beri penjelasan.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Menteri kata itu bukan soalan tambahan.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya hendak buat soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Kalau hendak buat soalan tambahan, buatlah soalan tambahan yang betul.

Tuan Ng Hoe Hun: Apakah tindakan Menteri hendak ambil berkenaan dengan lapuran saya dalam Dewan Rakyat ini?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di-Pertua, saya telah berkata tadi saya tidak sedar. Jikalau ada perkara itu, Yang Berhormat boleh kirim surat kepada saya, kita boleh siasat.

Tuan Ng Hoe Hun: Dalam masa 10 tahun berapa orang yang sudah dihukum kerana memakai saccharine?

Tuan Yang di-Pertua: Itu soalan lain.

Tuan Ng Hoe Hun: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. (*Ketawa*)

GURILA KOMINIS SARAWAK— KEMUDAHAN

16. **Tuan Haji Ahmad bin Arshad** minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) apakah kemudahan-kemudahan yang telah diberi kepada pemimpin tertinggi Gurila Kominis Sarawak dan 481 orang pengikut-pengikutnya setelah kembali kepada masyarakat; dan
- (b) adakah di antara mereka yang bukan warganegara Malaysia dan jika ada, warganegara negeri mana.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Datuk Abdul Samad bin Idris): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Mereka diberikan kemudahan-kemudahan yang biasanya diberikan kepada anggota gerombolan kominis yang telah meletakkan senjata dan kembali kepada masyarakat.
- (b) Siasatan masih berjalan bagi menentukan kewarganegaraan mereka. Setakat ini saya belum dapat menjawab soalan Yang Berhormat itu.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Adakah apa-apa disyaratkan kepada mereka yang bebas itu dan dibolehkan mereka itu memasuki sebuah parti siasah dan menjadi calon dalam pilihanraya?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang di-Pertua, itu soalan lain.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan soalan (a) ada seorang pengganas komunis di Sarawak yang bernama Encik Bong. Berapa Encik Bong diberi pendapatan sebulan?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Soalan itu saya minta notis.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di-Pertua, adakah Menteri sedar bahawa Encik Bong diberi \$1,800 sebulan?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak sedar.

ANGKATAN TENTERA—KEM TERENDAK

17. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Pertahanan menyatakan:

- (a) samada benar bahawa Kementerian ini bercadang menjadikan Kem Terendak di Melaka sebagai pusat latihan dan pelajaran kepada semua pangkat angkatan tentera, jika ya, apakah keistimewaan yang mendurungkan ia dipilih untuk tujuan ini;
- (b) samada beliau akan menimbang memberikan kemudahan tambang keretapi percuma kepada 5 orang anak-anak anggota angkatan tentera dan bukan 3 orang sebagaimana sekarang.

Menteri Pertahanan (Datuk Hamzah bin Datuk Abu Samah): Tuan Yang di-Pertua, jawapan kepada soalan (a) ialah Kementerian Pertahanan mengkaji kemungkinan menjadikan Kem Terendak sebagai pusat latihan dan pelajaran untuk Angkatan Tentera. Belum ada keputusan muktamad yang dibuat berkenaan dengan perkara ini. Cadangan ini didorongkan kerana pertamanya ada kemudahan-kemudahan yang sesuai di Kem Terendak bagi tujuan ini seperti kawasan yang luas dan selain daripada itu pada masa ini ada sebuah sekolah berasrama asas yang

telah boleh menampung anak-anak anggota Angkatan Tentera. Sebagai pusat pelajaran tetap yang kecil buat masa ini yang mana satu daripada masalaah yang dihadapi oleh anggota Angkatan Tentera iaitu menempatkan anak-anak mereka di sekolah-sekolah dalam mana mereka sentiasa bergerak dari satu tempat ke satu tempat menjalankan tugas dapat diatasi. Sekolah ini nampaknya bukan sahaja telah mengeluarkan keputusan-keputusan yang saya telah dimaklumkan pada tahun yang lepas adalah terbaik sekali di Melaka, bahkan juga didapati penuntut-penuntut di situ kerana sentiasa dijaga oleh pegawai-pegawai tentera di luar darjah pelajarannya dan patuh kepada tata-tertib yang biasa dikenakan kepada pelajar-pelajar dan pelatih-pelatih di dalam angkatan tentera adalah baik dan kemas keadaan disiplin dan akhlak mereka.

Bagi soalan (b) pula, Tuan Yang di-Pertua, tambang keretapi percuma yang dimaksudkan itu ialah untuk tujuan perjalanan dengan keretapi semasa seseorang anggota tentera itu mengambil cuti tahunannya. Semasa mengambil cuti tahunan, seorang anggota tentera boleh diberi sekali setahun tambang keretapi percuma yang meliputi dirinya, isteri dan anak tidak lebih daripada 3 orang dan ke tempat ia bertugas di Malaysia. Jawatankuasa Tan Sri Sheikh Abdullah yang mengkaji gaji, elaun dan syarat-syarat Perkhidmatan Angkatan Tentera telah memperakukan supaya keistimewaan tambang keretapi percuma ini dikekalkan seperti yang terdapat sekarang. Oleh kerana Lapuran Jawatankuasa ini baru sahaja dilaksanakan, maka tidak ada apa-apa rancangan buat masa ini bagi mengkaji semula perkara tersebut.

UNIVERSITI PERTANIAN MALAYSIA DI SARAWAK

18. Datuk James Wong Kim Min minta Menteri Pelajaran menyatakan bila sebuah Universiti Pertanian akan didirikan di Sarawak.

Menteri Pelajaran (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan telah bersetuju atas penubuhan cawangan kampus Universiti Pertanian Malaysia di Sarawak yang akan memulakan kursus permulaan pada bulan Julai tahun

1974. Rancangan untuk memperbesarkan lagi cawangan kampus ini dijangka akan diperbuat dalam Rancangan Malaysia Yang Ketiga.

JALAN KEPONG—LALULINTAS

19. Tuan V. David (*di bawah S.O. 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan jika beliau sedar bahawa Jalan Kepong dari Jinjang ke Kepong terlalu sempit untuk lalulintas yang sebuk. Jika ya bilakah beliau akan menimbangkan untuk memperluaskan jalan tersebut.

Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan (Datuk Ong Kee Hui): Tuan Yang di-Pertua, salah satu daripada projek-projek yang dirancang bagi kawasan-kawasan yang baru dimasukkan ke dalam Wilayah Persekutuan ialah melebarkan jalan ini. Anggaran telahpun disediakan dan projek ini akan dikenakan sebaik sahaja peruntukan diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan-jawapan bagi Pertanyaan No. 20 hingga 40 adalah diberi di bawah ini).

TALIVISYEN—SALURAN TAMBAHAN

20. Tuan Yeoh Teck Chye bertanya kepada Menteri Penerangan, bilakah beliau bercadang mengadakan saluran-saluran tambahan dalam Talivisyen kita.

Menteri Penerangan (Tengku Ahmad Rithauddeen Al-Haj): Buat sementara waktu ini, Kementerian Penerangan tiada cadangan untuk menambah saluran-saluran di Talivisyen.

MOGOK—PERTIKAIAN PERUSAHAAN

21. Tuan Peter Paul Dason minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan bilangan jam tenaga kerja yang hilang dalam tahun 1970, 1971, 1972 dan 1973 akibat mogok-mogok dan "lock-outs" di Semenanjung Malaysia.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Amalan biasa yang dilakukan ialah menghitung bilangan kerugian hari mengikut hari tenaga kerja dan bukan mengikut jam tenaga kerja. Bilangan hari tenaga kerja yang rugi sebagai akibat pertikaian-pertikaian perusahaan ialah seperti berikut:

- (1) 1,867 dalam tahun 1970
- (2) 20,625 dalam tahun 1971
- (3) 33,455 dalam tahun 1972
- (4) 40,866 dalam tahun 1973

MINYAK MENTAH—KELUARAN

22. Dr Chen Man Hin minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan jumlah bil impot minyak mentah dalam tahun 1973 dan jumlah pengeluaran minyak mentah negara yang diekspot keluar negeri, anggaran bil impot dan pendapatan eksport bagi tahun 1974 dan hasil minyak dalam negara bagi tahun 1973 dan tahun 1974.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud): Jumlah pengeluaran minyak mentah negara dalam tahun 1973 ialah 4,131,504 tan.

Jumlah pendapatan eksport darinya ialah \$306,262,000.

Jumlah bayaran untuk mengimpot* minyak dalam 1973 ialah \$235,305,371. Jumlah bayaran dalam 1974 berasaskan kepada sama banyaknya impot dan harga yang ditetapkan pada 1-1-1974 ialah \$290,204,716.

Tetapi seperti Ahli Yang Berhormat mungkin faham oleh kerana harga minyak boleh lebih atau kurang dari harga yang ditetapkan pada 1-1-74, dari itu sukarlah bagi kita memberikan anggaran yang tepat bagi bayaran impot minyak dalam 1974.

Hasil dari minyak terdapat di dalam negeri pada tahun 1973 ialah \$26.1 million (royalty only i.e. excluding income tax on companies).

Hasil dalam 1974 berasaskan sama banyak pengeluaran dan harga yang diletak pada 1-1-74 ialah \$27.4 million.

* Angka impot tidak termasuk Sabah.

Tetapi seperti Ahli Yang Berhormat boleh faham anggaran yang tepat adalah sukar hendak diberi oleh kerana ianya bergantung kepada harga minyak di pasaran dunia dalam tahun 1974.

TANAMAN PADI DI KAKUS BINTULU

23. Tuan Luhut Wan minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan samada Kerajaan akan menjalankan satu kajian kemungkinan tanah di kawasan Kakus di Daerah Bintulu dalam Bahagian Keempat Sarawak untuk menentukan samada atau tidak rancangan penanaman padi secara besar-besaran dapat dilaksanakan di sana.

Menteri Pertanian dan Perikanan (Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi): Jabatan Pertanian Negeri Sarawak telah menjalankan kajian tanah dengan sukatan rintis dalam tahun 1967 di Daerah Bintulu, Bahagian Keempat, Sarawak untuk meninjau kawasan-kawasan yang sesuai untuk tanaman padi. Kawasan-kawasan yang bertabur di sana sini berjumlah antara 5,000-10,000 ekar semuanya dalam Daerah Bintulu itu mempunyai tanah yang sesuai. Tetapi dari lain-lain segi seperti keadaan rupa bumi, ditenggelami air, kemudahan jalan memasuki kawasan-kawasan itu, kawasan itu tidak mungkin dimajukan sekarang untuk tanaman padi.

HARGA BARANG-BARANG

24. Awang Bungsu bin Abdullah bertanya kepada Menteri Perdagangan dan Perindustrian apakah langkah-langkah yang diambil untuk menyekat kenaikan harga barang-barang yang melambung tinggi di Malaysia, khasnya di luarbandar seperti di Sarawak sekarang.

Menteri Perdagangan dan perindustrian (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Soalan seperti ini telahpun dikemukakan di Dewan ini oleh Yang Berhormat Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah dan telah dijawab oleh Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri pada 17-4-74 yang lepas.

MARA—LATIHAN KEPADA PELATIH-PELATIH

25. Tuan Haji Mohd Zain bin Abdullah minta Menteri Pembangunan Ekonomi Desa menyatakan sebagai tambahan kepada latihan

kemahiran di Institiut Teknologi MARA sendiri atau bengkel-bengkel kepunyaan syarikat-syarikat swasta dan Kerajaan, apakah jenis latihan yang diberi kepada pelatih-pelatih MARA yang dihantar ke seberang laut, seperti Jerman Barat, India, Jepun dan United Kingdom. Nyatakan bilangan mereka yang telah mengambil latihan itu di tiap-tiap buah negeri yang tersebut sejak rancangan ini berjalan.

Menteri Pembangunan Ekonomi Desa (Tuan Abdul Ghafar bin Baba): Latihan-latihan yang diberi ialah: Mekanik, Letrik/Elektronik, Radio/T.V., Bangunan, Lukisan Binaan/Rangkabina/Senibina, Jahitan, Perabut/Tukang Kayu.

Bilangan yang telah mengambil latihan:

Jerman Barat	...	...	55 orang.
India	...	...	81 „
Jepun	...	...	35 „
United Kingdom	...	...	29 „
Italy	...	...	2 „
Amerika Syarikat	...	...	1 „
JUMLAH			203 orang.

BAHASA MALAYSIA—MUTU PENGAJARAN

26. Dr Tan Chee Khoo bertanya kepada Menteri Pelajaran apakah langkah yang telah diambil untuk membaiki mutu pengajaran Bahasa Malaysia di sekolah-sekolah kita terutama di peringkat Tingkatan III dan Tingkatan V.

Menteri Pelajaran (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Berbagai-bagai langkah telah diambil untuk memperbaiki mutu pengajaran Bahasa Malaysia di sekolah-sekolah. Antara langkah-langkah itu ialah:

- (a) Lebih banyak lagi guru-guru yang terlatih dalam mengajar Bahasa Malaysia ditempatkan di sekolah-sekolah.
- (b) Seramai 420 guru-guru Bahasa Malaysia sedang dilatih untuk membaiki mutu pengajaran mereka dalam mata-pelajaran Malaysia.

KILANG BAJA UREA

7. Tuan Abu Bakar bin Umar minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan adakah benar sebagaimana yang telah dikatakan, bahawa mendirikan sebuah atau dua buah kilang baja urea di Malaysia adalah tidak ekonomi; jika tidak, nyatakan bilakah kilang seperti itu akan ditubuhkan bagi memenuhi keperluan dari segi pertanian yang menjadi sumber ekonomi negara ini.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Penubuhan kilang baja seperti penubuhan lain-lain kilang pengeluaran dan perusahaan perlu dikaji dari segala aspek perusahaan yang berkenaan itu untuk menentukan kemungkinannya saiz atau kemampuan kilang berasaskan kepada permintaan barang pengeluarannya dan juga sumber bekalan utamanya. Kajian itu akan menentukan pelaburan modal, yang dikehendaki termasuk perbelanjaan-perbelanjaan pentadbiran, pengurusan dan pengangkutan dan dibandingkan dengan anggaran perniagaan baharulah dapat diketahui samada projek pembinaan sesuatu kilang itu menguntungkan ataupun sebaliknya.

Bagi maksud tersebut Kementerian Pertanian dan Perikanan telah membentuk sebuah Jawatankuasa Kecil bagi membuat kajian berkenaan dengan kemungkinan penubuhan kilang baja urea di Malaysia. Jawatankuasa ini dipengerusikan oleh Ketua Setiausaha Kementerian Pertanian dan Perikanan dan sedang membuat kajiannya sebelum mengemukakan satu laporan kepada Kerajaan mengenainya. Pada ketika ini belumlah dapat sesuatu apa pengumuman dibuat lagi. Jawatankuasa itu dijangka akan dapat mengemukakan laporan permulaannya dalam tempoh tiga bulan.

Kemungkinan yang besar bagi penubuhan kilang baja urea itu bertambah baik dengan terjumpanya sumber gas asli (natural gas) di perairan pantai Negeri Sarawak dan Negeri Pahang. Maklumat lanjut masih perlu diketahui samada kedua-dua sumber itu boleh menghasilkan pengeluaran gas dan mempunyai kandungan kimia yang diperlukan bagi pengeluaran baja urea.

RUMAH KEDAI DI SERIAN

28. Pengarah Rahun Anak Debak minta Menteri Pembangunan Ekonomi Desa menyatakan projek-projek pembangunan yang

telah dirancang bagi Daerah Serian dalam Bahagian Pertama, Sarawak dalam peringkat pertengahan yang kedua Rancangan Malaysia Kedua.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Pihak MARA ada rancangan untuk mendirikan projek rumah-rumah kedai di daerah Serian Sarawak dan projek ini akan siap sebelum habis rancangan Malaysia Kedua jika didapati sesuai. Dalam bidang Kerjasama 15 syarikat telah ditubuhkan dan dijangka 6 buah lagi akan ditubuhkan sebelum habis Rancangan Malaysia Kedua.

MAS—JURUTERBANG BUMIPUTRA

29. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Perhubungan menyatakan samada benar bahawa MAS telah mengambil pelatih-pelatih juruterbang bumiputra sebelum tamat latihan mereka di luar negeri, sebagai pegawai-pegawai berpangkat rendah, dan jika ya, nyatakan tindakan yang diambil untuk menghilangkan perasaan tidak puas hati di kalangan mereka.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Adalah tidak benar bahawa MAS telah mengambil pelatih-pelatih juruterbang bumiputra sebelum tamat latihan mereka di luar negeri sebagai pegawai-pegawai berpangkat rendah. Semua pelatih-pelatih juruterbang MAS samada bumiputra atau bukan bumiputra diambil kerja dengan memegang jawatan yang sama apabila tamat latihan dan mempunyai kelulusan yang tertentu sebagaimana dikehendaki oleh undang-undang dan peraturan yang berkenaan. Mereka yang tidak mempunyai kelulusan dan kelayakan yang dikehendaki itu tidak diambil kerja sebagai juruterbang.

TUNJUK PERASAAN KELAPARAN

30. Tuan V. David bertanya kepada Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri:

- (a) adakah Menteri sedar bahawa tunjuk perasaan kelaparan telah dilakukan di kem tahanan, Taiping;
- (b) adakah Menteri mengambil tindakan yang perlu untuk menyiasat sebab-sebabnya berlaku tunjuk perasaan kelaparan oleh orang-orang tahanan;

- (c) adakah benar bahawa salah seorang daripada orang-orang tahanan tersebut telah membunuh diri pada tahun 1973 dan adakah sebarang penyiasatan dilakukan oleh pihak bertanggungjawab di atas sebab-sebab hingga membawa maut; dan
- (d) adakah Menteri akan melantik seorang Hakim Mahkamah Tinggi untuk menyiasat berkenaan dengan kesusahan-kesusahan orang-orang tahanan tersebut.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie): Soalan-soalan Ahli Yang Berhormat itu sudahpun dijawab dan penerangan yang panjang lebar telahpun diberikan di Dewan ini pada 16hb April, 1974.

PROJEK JALANRAYA/JAMBATAN SECARA KONTREK

31. Tuan Mohd Salleh bin Datuk Panglima Abdullah minta Menteri Kerja Raya dan Tenaga menyatakan:

- (a) samada Kerajaan bercadang hendak menggunakan sistem kontrek atas pembinaan/pembaikan jalanraya daripada menggunakan J.K.R. yang mengambil masa yang panjang serta melibatkan perbelanjaan yang besar dalam menyiapkan kerjanya; dan
- (b) rancangan Kerajaan di masa hadapan terhadap pembinaan/pembaikan jalanraya dengan tujuan menjimatkan serta menyengsarakan penyediaan kerja supaya tidak menyusahkan pengguna-pengguna jalanraya.

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Memang menjadi amalan dan tujuan Kerajaan untuk memberikan kerja-kerja pembinaan dan pembaikan jalan-jalanraya dan sebagainya samada kepada Kontrektor-kontrektor ataupun kepada Jabatan Kerja Raya sendiri di atas dasar yang mana satu dianggap lebih sesuai dan menguntungkan.

Kerja-kerja pembinaan bagi projek-projek jalanraya yang besar-besar termasuk pembinaan jambatan-jambatan biasanya dijalankan secara kontrek. Bagi kerja-kerja pembaikan jalan adalah didapati lebih menjimatkan jika sekiranya kerja-kerja ini

dijalankan oleh Jabatan Kerja Raya sendiri oleh sebab Jabatan Kerja Raya mempunyai pekerja-pekerja yang terlatih, serta keperluan-keperluan lain yang tidak didapati di sektor swasta. Dengan cara ini, diharapkan kedua-dua soal menjimatkan perbelanjaan dan mengurangkan kesukaran orang ramai akan dapat dicapai.

Kaedah seperti di atas ini akan digunakan untuk masa-masa hadapan juga.

QOTA IMPOT BARANG-BARANG

32. Tengku Zaid bin Tengku Ahmad minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) sebab-sebabnya syarikat-syarikat perniagaan yang besar telah diberi "qota" untuk mengimpor bermacam-macam barang ke Malaysia; dan
- (b) peluang dan nasib peniaga-peniaga kecil yang hendak menyertai perniagaan yang sama.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Soalan ini telahpun saya jawab.

BUKU-BUKU TEKS—BANTUAN

33. Dr Chu Chee Peng bertanya kepada Menteri Pelajaran bagaimana beliau bercadang hendak menggunakan tabung khas \$40 juta diberikan kepada beliau supaya mempertingkatkan kemudahan-kemudahan pelajaran dalam negara ini.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Mengenai wang bantuan sebanyak \$40 juta untuk meringankan bebanan ibubapa yang miskin dalam keadaan inflasi sekarang ini, Kementerian Pelajaran akan menggunakannya sebagai berikut:

- (i) Sebanyak \$6.52 juta untuk bantuan buku-buku teks bagi murid-murid yang memerlukannya di Semenanjung Malaysia dalam tahun 1974 ini.
- (ii) Bantuan buku-buku teks juga akan diberi kepada murid-murid yang memerlukannya di Sarawak sebanyak \$600,000 dan di Sabah sebanyak \$400,000 dalam tahun ini.
- (iii) Sebuah jawatankuasa yang dianggotai oleh wakil-wakil daripada Kementerian Pelajaran, wakil-wakil daripada

Jabatan Perdana Menteri dan Perbendaharaan telah ditubuhkan khas untuk mengkaji masalah-masalah buku-buku teks ini dan membuat perakuan-perakuan bagaimana wang yang bakinya akan dibelanjakan secara jangka panjang.

LEMBAGA PASARAN/PELESEN GETAH

Tuan Su Liang Yu minta Menteri Pertanian Utama menyatakan samada beliau ar bahawa Lembaga Pasaran dan Pelesenah di Kuala Lumpur telah mengarah jawai semua pelesen-pelesen getah mbuat segala bayaran secara terus kepada gawai Daerah masing-masing. Jika ya, ngapakah Lembaga tersebut itu meminta gi bayaran sebanyak \$200 dari pelesen-lesen getah.

Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud: enyataan Lembaga Pasaran dan Pelesen etah telah mengarahkan kepada semua elesen-pelesen getah supaya membuat segala embayaran secara terus kepada pegawai-egawai Daerah masing-masing adalah tidak enar kerana semenjak Lembaga itu berkuat-uaasa mulai lhb Januari, 1974 pelesen-pelesen getah harus membuat permohonan untuk mendapat lesen bagi tahun 1974 kepada Lembaga tersebut dan oleh itu bayaran hendaklah dibuat kepada Lembaga

Dengan demikian Lembaga tersebut juga telah meminta bayaran dengan kadar yang sama yang telah dibayar oleh pelesen-pelesen itu pada masa yang lepas-lepas di dalam tiap-tiap negeri.

UBI KAYU—TANAMAN

Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan kedudukan sekarang tentang cadangan rancangan penanaman ubi kayu di Daerah Lubok Antu di Bahagian Kedua Sarawak seperti yang dijanjikan oleh Menteri Kerajaan Tempatan dan Perumahan Persekutuan sekarang semasa beliau melawat Daerah tersebut beberapa tahun dahulu.

Tan Sri Haji Mohamed Ghazali bin Haji Jawi: Menurut keterangan yang diberi oleh Kementerian Pertanian, Parit dan Taliair

Negeri Sarawak kawasan sebanyak 300 ekar telah ditanam dengan ubi kayu oleh peladang-peladang di Daerah Lubok Antu, Bahagian Kedua Negeri Sarawak dalam bulan September, 1973. Kawasan-kawasan itu ialah seperti berikut:

- (a) Di Batang di antara Engkilili dengan Lubok Antu 100 ekar
- (b) Di Lemanak 50 ekar
- (c) Di sebelah hulu Bazaar Lubok Antu 150 ekar

Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri Sarawak pula telah mendirikan sebuah kilang meracik ubi kayu di Ridan.

PHUA SWEE LENG—KEMATIAN

36. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada satu penyiasatan telah diadakan atas kematian Phua Swee Leng, seorang penuntut di Sekolah Henry Gurney, Telok Mas, Melaka pada 3hb Disember, 1973 dan menyatakan pendapat-pendapat penyiasatan tersebut dan juga tindakan-tindakan yang diambil ke atas kakitangan-kakitangan Sekolah Henry Gurney berkaitan dengan kematian Phua Swee Leng itu.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Satu penyiasatan telah dijalankan berkenaan kematian Phua Swee Leng dan Timbalan Pendakwa Raya Melaka telah mengarahkan supaya dijalankan satu "inquest" di Mahkamah. Tarikh untuk "inquest" itu bersidang telah ditetapkan oleh Mahkamah pada 13-5-74.

QOTA PENIAGA-PENIAGA KECIL

37. Tengku Zaid bin Tengku Ahmad minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan samada beliau dapat mengambil tindakan dengan mengadakan "qota-qota" yang baru untuk peniaga-peniaga kecil supaya mereka dapat menikmati bersama segala rancangan di dalam masyarakat Malaysia yang adil.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Jawapan kepada pertanyaan ini adalah serupa dengan yang telah saya berikan kepada pertanyaan bilangan 4 dari Ahli Yang Berhormat juga.

BAJU KURUNG BAGI PELAJAR-PELAJAR

38. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Pelajaran menyatakan samada Kementerian beliau akan memaksa pelajar-pelajar bukan beragama Islam memakai baju kurung jika beliau menerima tekanan daripada pihak-pihak tertentu dan nyatakan juga samada beliau akan memberi satu jaminan bahawa beliau ataupun Kementerian beliau tidak akan tunduk kepada tekanan-tekanan yang dibuat oleh pihak-pihak tertentu yang mendesak bahawa pelajar-pelajar bukan beragama Islam dipaksa memakai baju kurung.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tidak. Jaminan itu tidak perlu kerana perkara ini bukanlah perkara yang diwajibkan.

FELDA—PERMOHONAN RANCANGAN

39. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan langkah-langkah yang telah diambil untuk menggalak dan menolong orang-orang bukan bumiputra menyertai rancangan-rancangan tanah seperti FELDA dan lain-lain yang akan mencerminkan masyarakat berbilang kaum di negara kita ini.

Menteri Kemajuan Tanah dan Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda): Permohonan-permohonan untuk memasuki rancangan FELDA adalah dibuka kepada semua rakyat Malaysia yang memenuhi syarat-syarat kemasukan. Pemilihan dibuat berasaskan kepada dua faktor iaitu:

- (a) kesesuaian pemohon;
- (b) keperluan atau desakan hidup seseorang pemohon itu.

Semua permohonan adalah diberi pertimbangan yang sama mengikut prinsip pemilihan ini.

INFLASI DI SARAWAK

40. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah minta Menteri Kewangan menyatakan memandangkan bahawa sayur-sayuran dan padi itu adalah tanaman tempatan, ikan-ikan ditangkap di sepanjang pantai Sarawak dan

minyak pula dikeluarkan oleh Sarawak sendiri, samada benar bahawa inflasi di Sarawak adalah inflasi yang diimpot.

Menteri Kewangan (Tun Haji Abdul Razak): Memang benar inflasi yang diimpot memainkan peranan penting menyebabkan inflasi di Sarawak dalam tahun 1973. Ini dicerminkan oleh harga yang tinggi untuk pakaian dan sepatu serta alat-alat rumah yang kebanyakannya diimpot dan telah meningkat sebanyak 11% dan 6% masing-masing.

Walau bagaimanapun, inflasi di Sarawak juga disebabkan oleh faktor-faktor selain dari faktor inflasi yang diimpot. Kenaikan harga barang makanan dalam negeri seperti ikan, beras dan sayur-sayuran juga telah menyebabkan sebahagian besar inflasi di Sarawak pada tahun 1973. Seperti pada Ogos 1973, angka tunjuk harga Sarawak meningkat sebanyak 10.9% dari setahun yang lepas, tetapi harga makanan meningkat hampir dua kali ganda sebanyak 20%. Harga beras pada tempoh yang sama adalah 14% lebih tinggi, daging 12%, ikan 27% dan sayur dan buah-buahan 11%.

MENANGGUHKAN MESYUARAT DI BAWAH PERATURAN MESYUARAT 18

PENUNTUT-PENUNTUT INSTITIUT TEKNOLOJI MARA

3.30 ptg.

Tuan V. David (Dato Kramat): (Dengan izin) Mr Speaker, Sir, I beg to give notice under Standing Order 18 seeking leave to move the adjournment of this House for the purpose of discussing a definite matter of urgent, public importance.

Sir, my Motion reads as follows:

This House deplores the Police brutality against the students of the MARA Institute of Technology and resolves that the students be extended food supply, which has been cut; the students be allowed to occupy their hostels; the Federal Reserve Unit be withdrawn; restoration of normalcy to enable the students to continue their studies; and further calls for an enquiry into the causes of the alarming and shocking

action of the Government with the view to alleviate the fear among the students and restore confidence that this is not a Police State.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat hendak membawa satu cadangan yang semacam itu dan telah pun diberi surat kepada saya. Biar saya baca dan terangkan kepada Dewan. Itu sahaja, tidak payah Ahli Yang Berhormat membawanya.

Saya ada mendapat satu permintaan mencadangkan supaya Majlis Mesyuarat ditangguhkan, dengan tujuan hendak merundingkan perkara tertentu berkenaan dengan kepentingan orangramai yang berkehendak disegerakan.

Sekarang saya bacakan surat ini.

“Yang di-Pertua,

Saya ingin memohon untuk memberi notis di bawah Standing Order 18 untuk mendapatkan keizinan supaya mengemukakan di Dewan yang masih berlangsung ini untuk tujuan perundingan di atas perkara yang tertentu demi kepentingan rakyat umum.”

USUL

“Dewan ini ingin menerangkan di atas Pasukan Polis yang bersifat kebodohan bertentangan dengan penuntut-penuntut I.T.M. dan keputusannya: Penuntut-penuntut diberi kembali pembekalan makanan yang mana telah dipotong, dibenarkan penuntut-penuntut mendiami di asrama, menarik balik Pasukan Federal Reserve Unit, memulihkan kembali seperti sedia kala supaya penuntut-penuntut dapat menyambung pelajaran mereka. Lanjutan berkehendakkan penyiasatan dalam trajidi buruk dan yang mengerikan hati dan tindakan mengejut Kerajaan dengan pandangan untuk mengurangkan perasaan ketakutan di kalangan penuntut-penuntut bahawa ini bukan Pemerintahan Polis.”

Yang benar,
V. DAVID”

Di bawah Peraturan Majlis Mesyuarat Dewan Rakyat 18 (2), Yang di-Pertua, sebelum membenarkan permintaan seperti itu, hendaklah berpuas hati perkara yang hendak dirundingkan itu, ada mempunyai

syarat-syarat yang tepat iaitu, perkara tertentu, berkehendak disegerakan dan berkenaan dengan kepentingan orang ramai.

Saya selepas mengkaji, dengan teliti atas perkara ini, berpendapat sungguhpun ada kepentingan orang ramai maka itulah sebabnya Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, pada hari Isnin yang lalu, 22hb April, 1974, telah membuat suatu keterangan yang penuh dan lengkap di dalam Dewan ini, di masa mana perkara itu baru sahaja jadi dan tengah kejadian, tetapi pada hari ini, tiga hari selepas kejadian-kejadian itu, saya tidak dapat menganggapkan bahawa perkara ini masih lagi di dalam keadaan “urgent” ataupun berkehendakkan diurai dengan segera.

Permintaan yang dibuat itu dengan sebab-sebab yang saya terangkan tadi tidaklah dapat saya izinkan.

RANG UNDANG-UNDANG DIBAWA KE DALAM MESYUARAT

RANG UNDANG-UNDANG PERLINDUNGAN PIHAKBERKUASA AWAM (PINDAAN)

Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Perlindungan Pihak Berkuasa Awam, 1948; dibawa ke dalam Mesyuarat oleh Peguam Negara dibacakan kali yang pertama; akan dibacakan kali yang kedua pada persidangan akan datang dalam Mesyuarat kali ini.

USUL

AKTA KASTAM, 1967

Perintah Sercaj (Ekspot Minyak Kelapa Sawit), 1974

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah:

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen-kecil (2) dalam Seksyen 11 Akta Kastam, 1967, Perintah Sercaj (Ekspot Minyak Kelapa Sawit), 1974 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Statut No. 44 Tahun 1974 disahkan.

Perbahasan disambung semula.

3.40 ptg.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus (Dungun): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon izin menyambung sedikit lagi ucapan saya semalam iaitu dalam perkara sercaj untuk eksport minyak kelapa sawit ini, saya ingin menyatakan lagi iaitu saya syorkan supaya pada masa akan datang minyak kelapa sawit ini boleh diproseskan untuk dijadikan makanan dan dijadikan barang-barang lain bagi dieksport, iaitu barang-barang yang telah diproseskan kerana ini mendatangkan keuntungan.

Saya ingin menyebutkan tentang penggunaan kelapa sawit yang begitu banyak, iaitu daripada minyaknya sendiri, minyak bijinya dan demikian juga kulitnya, di mana keadaan sekarang semuanya itu digunakan.

Alhamdulillah, ini satu perkara yang baik kerana ini adalah mendatangkan kegunaan yang banyak. Cuma yang ingin saya sebutkan di sini ialah tentang keadaan sekarang di negeri kita ada diproseskan minyak daripada biji kelapa sawit dan dibuat untuk dijual, menggantikan minyak kelapa. Saya minta kepada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan supaya membuat kawalan ataupun mengambil perhatian tentang mutu pembuatan itu supaya tidak mendatangkan kesan yang tidak baik dan demikian juga rasa yang kurang menyenangkan.

Sekarang ini, saya dapati, ada minyak-minyak yang dibuat daripada biji kelapa sawit, apakala digunakan, ianya akan mendatangkan bau yang tidak sedap, bau yang busuk sedikit, dan demikian juga kadangkala apakala kita makan, perasaan perut kita kurang menyenangkan. Saya minta kepada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan pada masa akan datang apabila proses ini dijalankan hendaklah disertai dengan cara-cara yang lebih baik agar kesihatan dapat dijamin dengan menggunakan minyak tersebut hasil daripada kelapa sawit itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa pihak Kerajaan harus mengambil perhatian yang tetap mengenai keadaan pekebun-pekebun kecil kelapa sawit kerana mereka susah untuk mengendalikan sendiri bahkan mereka terpaksa menjual barang-barang itu kepada pengusaha-pengusaha yang besar dan saya

minta supaya harganya lebih terjamin, lebih kekal dan lebih tetap. Tidaklah seperti sekarang bila kita hantar biji kelapa sawit itu, pihak kilang akan "potong kelapa" kata orang, iaitu dengan mengambil harga yang murah. Saya minta supaya hal ini diperhatikan oleh Yang Berhormat Menteri berkenaan.

3.48 ptg.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman (Besut): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong usul yang ada di hadapan kita ini dan dalam memberikan sokongan ini, saya suka hendak memberi sedikit pandangan dan perhatian kepada Kerajaan iaitu perusahaan kelapa sawit, adalah suatu perusahaan yang boleh dikatakan sedang berkembang di dalam tanahair kita ini, dan masih lagi di dalam lengkungan muda ataupun dara. Dan ini sedang digalakkan dan dibuka dengan luasnya di seluruh negara kita ini terutama sekali oleh pihak pekebun-pekebun kecil di mana sekarang sedang giat dibuka melalui RISDA di seluruh negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap pihak Kerajaan dapat memberi perhatian untuk mengadakan suatu cadangan ataupun skim sebagaimana skim-skim untuk menjaga kepentingan perusahaan ini, iaitu pada masa pokok-pokok itu telah tua, supaya dapat ditanam semula sama seperti yang telah dijalankan kepada pokok-pokok getah. Dari pada sercaj itu atau tambahan sercaj dan sebagainya, patut diadakan satu lagi kumpulan wang untuk digunakan pada masa hadapan supaya perusahaan kelapa sawit ini dapat hidup buat selama-lamanya.

Tuan Yang di-Pertua: Persidangan ini dtempohkan selama 20 minit.

Persidangan dtempohkan pada pukul 3.50 petang.

Persidangan disambung semula pada pukul 4.10 petang.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *memengerusikan Mesyuarat*)

4.10 ptg.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Tuan Yang di-Pertua, bagi menyambung ucapan saya yang berhenti sekejap 20 minit, saya suka menyatakan di sini bahawa untuk

pentingan segera kita di masa hadapan ini mengenai dengan kelapa sawit, ada baiknya ditubuhkan suatu badan yang boleh memberi bantuan sebagai persediaan sekiranya harga kelapa sawit itu jatuh dan ini tentulah ada kemungkinannya. Dan juga supaya perusahaan ini tidak mengalami beberapa kesulitan yang besar ketika harganya jatuh kelak, maka dengan adanya Tabung Kewangan itu tentulah dapat menolong perusahaan kelapa sawit itu.

Saya memberikan pandangan ini, memandangkan masalah ini di masa yang lampau bahawa perusahaan-perusahaan yang berdasarkan kepada pertanian mungkin tidak akan kekal harganya. Kita tahu sekarang kelapa sawit sedang dibuka dengan luasnya, bukan sahaja di negara ini, bahkan juga di Afrika telah dibuka dengan luasnya. Kemungkinan pasaran akan penuh atau berlebihan dan harganya akan jatuh dan perusahaan ini akan mengalami beberapa kesulitan. Dengan itu, saya berharap pihak Kerajaan dapat menimbangkan supaya pada satu masa kelak peruntukan bagi mengadakan badan kewangan ini dapat diadakan bagi mengatasi masalah-masalah yang saya telah timbulkan sebentar tadi.

Tuan Yang di-Pertua, bercakap mengenai kelapa sawit, dan kebetulan dengan Kerajaan mengemukakan sercaj eksport minyak kelapa sawit ini, saya suka menarik perhatian Dewan ini kepada peristiwa kira-kira dalam tahun 1967/1968 yang lalu di waktu itu di negara Malaysia kita ini kurang begitu berminat untuk menanam kelapa sawit dengan secara meluas. Tetapi seorang pemimpin dalam Negeri Trengganu yang pada masa ini sudahpun meninggal dunia, Allahyarham Tan Sri Ibrahim Fikri, telah mengeluarkan suatu idea untuk mengadakan ladang kelapa sawit dengan secara besar-besaran di dalam Negeri Trengganu. Pada masa ini sesiapa sahaja yang melawat ke Negeri Trengganu, bertolak dari Kuala Trengganu ke Kota Bharu, kita akan berjumpa satu kawasan kelapa sawit yang luasnya kira-kira lebih daripada 20,000 ekar.

Tuan Yang di-Pertua, apa yang saya maksudkan di sini pada hari ini, secara tidak langsung Kerajaan menyedari bahawa kelapa sawit adalah memberikan keuntungan yang besar kepada rakyat negeri ini dan dengan kenaikan harganya, maka untuk menampung di saat inflasi ini diadakan sercaj kepada

minyak kelapa sawit itu. Kalau dalam tahun 1967/1968 dahulu, pihak Kerajaan Negeri Trengganu menerusi Allahyarham Tan Sri Ibrahim Fikri, di waktu itu menjadi Menteri Besar telah memohon pertolongan daripada Kerajaan Pusat untuk membiayai projek itu, tetapi sungguh-sungguh malang di waktu itu amat banyak rintangan dan halangan yang menghalang hasrat beliau untuk melahirkan suatu rancangan secara raksaksa dalam Negeri Trengganu. Sesungguhnya, kekuasaan manusia tidak dapat menguasai kekuasaan dan ketentuan di tangan Tuhan Yang Maha Kuasa. Dengan kepintaran Allahyarham mencari berbagai-bagai helah dan mencari berbagai jalan, akhirnya ladang kelapa sawit itu dapat lahir pada hari ini dan saya sebagai rakyat Negeri Trengganu selain daripada mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Pusat dan lain-lain pihak, saya juga terpaksa mengucapkan terima kasih kepada Kerajaan Sabah yang telah memberikan pertolongan wang kepada Kerajaan Negeri Trengganu dan juga termasuk seorang yang menjadi Timbalan Menteri kepada Jabatan Perdana Menteri yang ada di dalam Dewan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyebutkan perkara ini supaya Kerajaan kita jangan sekali-kali memikirkan bahawa sesuatu yang dicadangkan oleh seseorang yang tidak mempunyai kelulusan yang tinggi itu tidak dapat menjadi suatu kenyataan yang nyata pada masa-masa yang akan datang. Kerana di dalam memperhitungkan kepentingan rakyat ini, bukannya terletak kepada seorang yang mempunyai degree atau kelulusan yang tinggi sahaja, tetapi besar juga kemungkinan terletaknya kepada kejujuran dan keikhlasan seseorang yang menjadi pemimpin itu setelah beliau memandang dengan mata kepala sendiri apa yang ada kepada negerinya sendiri.

Pada waktu hendak melahirkan ladang ini dahulu, dua badan telah dihantar untuk menyiasat kawasan tanah samada sesuai atau tidak, maka timbullah pertelingkahan, satu rombongan mengatakan tanah itu tidak sesuai dan satu pakar lagi mengatakan sesuai. Akhirnya, dengan keberanian Allahyarham Tan Sri Ibrahim Fikri menerima dari golongan yang sesuai dan lahir lah ladang kelapa sawit seperti yang saya katakan itu. Dari sejarah-sejarah ini oleh kerana sekarang ini kita telah mengakui kenyataan bahawa kelapa sawit adalah suatu jenis tanaman yang boleh mengeluarkan hasil yang banyak

4.37 ptg.

Tuan Goh Hock Guan (Bungsar): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, the palm oil industry has now become one of the key pillars in the economy of Malaysia and I think we can take justifiable pride in the fact that although Malaysia was a late-comer in the production of palm oil—the African countries like Nigeria, Gold Coast and so on had started it before us—and although we started late, we have nevertheless outstripped all these countries, so much so that today we are the largest producer of palm oil in the world and by 1980 we would be producing at least half of the total supply of palm oil in the world. This speaks well for the leadership provided and for the management skills that we have in this country. Our task now is to ensure that we maintain that pre-eminent position where the supply of palm oil is concerned, and I think we can do that.

However, the high price of this product will not go on forever—like in the case of rubber, tin, timber and all the other natural products produced by the agricultural countries of the world. We are all subjected to the whims, the fancies and the manipulations and also the superior technology of the more developed countries of the world. So, therefore, whilst the price is good, the times are good, we should do our very best to take stock of the situation, prepare for the “rainy day” and go all out to maintain the pre-eminent position that we hold today.

If I may, I would like to suggest that we should increase our attention on the research and the development of palm oil, especially in the following areas. Firstly, in quality control: some of the lessons that we have learnt in improving the quality of our rubber production could be utilised; probably the same technique could be applied in the quality control of our palm oil, so that the oil that we send to the whole world would be of a high quality grade and the world would associate palm oil with Malaysia, in the same way that they associate tin and rubber with Malaysia.

Secondly, the processing of palm oil also needs research and improvement.

Thirdly, in the end uses of palm oil, we should look for more ways and means by which palm oil can be used more extensively in the creation and production of more

products in order to increase the demand for palm oil. By so doing, Sir, Malaysia will be leading not only in palm oil production but also in palm oil technology and, by so doing, we should be able to create a host of new industries based on palm oil as the raw material—the very thing that we are now doing for the rubber industry, where we used to concentrate merely on the production of more high quality latex per acre of land, we have now shifted into the applied use of natural rubber so that more natural rubber will be consumed, more factories will be built using natural rubber as a product and in so doing create more employment and prosperity in the country. So, the same thing, Sir, could be applied to the palm oil industry.

Fourthly, Sir, research should be expanded to find ways and means to reduce the production cost of palm oil because we are in competition with other oils and fats in the world. I am told that our biggest competitor is the soya bean oil which is gaining greater acceptance and usage especially in the European countries and in America. In Japan too they are consuming more soya bean oil. So, Sir, that is our challenge—the soya bean oil—and the soya bean oil industry is backed by all the expertise and technological skills of countries like America. Therefore, we must take note of that situation and we also must invest more into the research on this subject.

Then, Sir, we will have to increase the production of our palm oil; in other words, increase the quantity of production for every acre of land planted with this product. I think we can do that for our palm oil industry in the same way that we have succeeded in the rubber industry with superior clones and so on.

Sir, I think it is essential that we also open up more land for oil palm. If we look at the position of palm oil *vis-à-vis* the other oils and fats consumed in the world, we find that palm oil accounts for only 8 percent of the total world supply of oils and fats and I think this is a figure that we could increase, from 8 percent to ten and even twenty percent by greater marketing techniques, more intensive marketing and the search for new markets. We should not only concentrate on selling more to the developed countries of the world but also, even more important, to the lesser developed countries of the

world which have to consume more palm oil, countries like India, and I am told also the U.S.S.R. and Australia and perhaps one day the People's Republic of China. So, these are markets that we should now aim and concentrate our promotional efforts.

Lastly, Sir, a little help should be extended to some of the FELDA settlers in the country. Sir, in one of my visits to one of these FELDA Schemes, one of the problems which arose has been the fact that some of these settlers do not quite know how much income is due to them through their work and through their efforts. I think this is probably due to a communication gap and I believe that it is essential that after all the efforts and the help which have been extended to all these settlers to find them new jobs, new homes and a better standard of living, that we also win over their hearts and minds and that means continuous better communication with all these settlers in all the schemes which have been opened up.

4.48 ptg.

Datuk James Wong Kim Min (Miri-Subis): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, the main object of this particular exercise, of this Motion is, as I understand it, to mop up the excess funds which will be made available and so fight inflation.

Sir, we are all very appreciative of the fact that the Government is finally aware now of the danger of inflation and is taking steps to fight it, but I still maintain that the excess of money is not the only cause of inflation but inflation is particularly caused by the shortage of goods. In this respect, Sir, I wonder whether this particular exercise of merely penalising those in the rubber industry as well as the palm oil industry by mopping up, if I may use the phrase, of the excess funds they will make is really a desirable action to be taken, bearing in mind that these industries too, Sir, are already being affected by inflation. Furthermore, these industries too have to build up a reserve in the "fat" months and years they are enjoying now to prepare for the lean months and the lean years ahead and therefore it would appear to me, Sir, to be possibly unfair to impose this surcharge on these two industries.

I admit, Sir, that Government has to make a start somewhere to find ways and means to reduce inflation and while I do not say entirely that this is not the right step to make, I question whether these two particular industries should be picked on. As I explained earlier, Sir, the inflation is caused by the shortage of commodities. Earlier on, Sir, in this House, a question was asked by me on the question of the cement shortage in this country. Here we have a commodity which is so badly needed by the country as a whole for our development purposes. This is one commodity which we could manufacture in this country and yet we are finding that we are in very, very short supply of it.

The other point, Sir, which I would like to bring forward here is I notice that this particular Motion involves the State of Sarawak where we still have an embryonic stage of palm oil development there. For instance, one of the C.D.C. estates there is just coming to production and I think it is unfair, Sir, for the sake of harmonisation to apply this particular exercise of surcharge to Sarawak particularly, Sir, since it will be a pyrrhic exercise because it will not bring that much money and it will not mop up any excess funds at all because there is no excess funds to be mopped up. Furthermore, Sir, one should bear in mind too that in the case of Sarawak there is also the additional freight and extra expenses involved there particularly in connection with transportation from the actual plantations to the loading ports. Therefore, for this reason, Sir, I feel that Sarawak should, at the moment, be excluded from this particular exercise and I hope the Government will give consideration to this.

The other matter, Sir, which I would like also to bring up here is, perhaps Honourable Members are not aware, that in Sarawak, there is only one factory. Perhaps in a year or two—this year actually—in the case of Limbang the small oil palm plantation there planted by the Government will come into fruition and they don't have a factory there, Sir. I gather that the nuts from this particular plantation from Limbang will have to be brought up all the way possibly—I say possibly because I do not know whether they have built a factory anywhere else yet—to Bintulu for processing and this will increase the cost considerably.

The other point, Sir, which I would like to bring to the attention of Honourable Members here—and I am glad that the Honourable Prime Minister is here today—is that the wage of the labour in the C.D.C. plantations and also the Land Development Authority plantations in Sarawak is rather low, Sir—so low in fact that I gather that the locals are not willing to work there because they find they could not make a living because they get about \$4.50 or \$5.00 a day when rice is about \$3.20 a gantang there. So, they find it difficult to make ends meet and because of this, I gather again that outside labourers have to be imported—outside labourers means not Malaysian labourers—to work in these particular plantations. I hope the Government will, therefore,

ok into this and consider this problem, Sir—that there is not that much excess funds to be mopped up in the case of palm oil plantations in Sarawak. I hope that Government will give consideration to waiving this at this stage because, as I said, it is a pyrrhic exercise, and furthermore, Sir, it would also, by not imposing a surcharge now, have a psychological effect of giving a boost to oil palm planting in Sarawak particularly as the Government is trying their best to get the natives and local people to be actively involved in smallholder planting of palm oil.

I have made my observation, Sir, on the two aspects of the Motion. At this stage I would say here that, whilst I am glad to see that the Government has made a real effort to fight inflation, I do hope the Government will give very careful consideration that, merely mopping up funds is not the answer to fight inflation but that the Government should give also its attention to increasing the availability of goods particularly goods which we can grow ourselves, which we can plant ourselves and which we can manufacture ourselves, so that more goods are available. This, Sir, I firmly believe is one of the best answers to fight inflation.

4.55 ptg.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud): Tuan Yang Dipertua, izinkan saya menjawab atas perkara-perkara yang telah dibangkitkan yang sebenarnya patut ditumpu kepada Kementerian saya bukan Kementerian Kewangan yang berkaitan dengan usul ini.

Ahli-ahli Yang Berhormat dari Temerloh, Dungun, Besut telahpun meminta Kerajaan supaya menimbangkan soal mengadakan satu stabilizat.on scheme supaya dapat mengawal keadaan apakala kelapa sawit ini jatuh pada satu masa kelak. Sebenarnya soal stabilization scheme ini telahpun mulai difikirkan oleh Kerajaan, terutama sekali bekas Menteri Kewangan pada dua tahun dahulu dan oleh sebab perkara ini sangat complicated sampai sekarang ini kita belum dapat mengambil keputusan yang tertentu.

Ahli-ahli Yang Berhormat hendaklah tahu bahawa adakah cara kita hendak menolong pihak-pihak yang mengeluarkan kelapa sawit dengan cara membuat stabilization fund atau membuat buffer stock seperti dalam soal pengeluaran getah ataupun dengan cara-cara lain, ini tidaklah dapat ditentukan dengan secepatnya kerana soal ini sangat besar. Saya mintalah Ahli Yang Berhormat itu bersabar apa sebenarnya keputusan yang dapat kita ambil mengenai apa yang kita boleh buat apakala harga jatuh kelak.

Ahli-ahli Yang Berhormat itu juga telahpun mengesyorkan kepada Kerajaan supaya Kerajaan memikirkan dari sekarang ini membuat satu replanting cess supaya dapat penanaman semula kelapa sawit dijalankan dengan licinnya, kalau tak salah seperti rancangan yang telah dijalankan mengenai getah sekarang ini. Cadangan-cadangan ini adalah cukup baik, tetapi pada masa sekarang ini nampaknya pihak di dalam perusahaan kelapa sawit belum lagi membangkitkan soal ini, kerana mereka telahpun dapat menjalankan soal penanaman semula kelapa sawit mereka dengan cara normal capital depreciation allowance dan menanam kelapa sawit mereka daripada satu masa ke satu masa. Walau bagaimanapun, saya sedar ada sedikit sahaja dalam Malaysia ini pihak-pihak penanam-penanam kecil terutama sekali di kawasan Kuala Selangor, kalau saya tak salah yang mungkin tidak dapat membuat soal ini sama dengan cara yang dijalankan oleh syarikat-syarikat ladang yang besar. Maka perkara ini, saya akan rujukkan untuk diselidiki sedalam-dalamnya samada patut dijalankan atau tidak, barangkali pengalaman daripada perusahaan kelapa sawit akan dapat diminta bagi dikemukakan sebagai panduan bagi kita menimbangkan soal ini.

Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor telahpun merayu Kerajaan supaya memberatkan soal menjalankan penyelidikan yang boleh memudahkan pembinaan sebuah kilang yang kecil supaya dapat memberi perkhidmatan kepada pekebun-pekebun kecil. Kerajaan telahpun menyelidiki atas soal ini, kalau saya tidak salah dalam tahun 1966 semasa saya di Sarawak, soal ini telahpun timbul untuk membuka suatu kawasan 500 ekar dengan sebuah kilang. Malangnya, jawapan yang kita dapati selepas menyelidiki soal ini ialah kilang yang demikian tidak akan dapat memberi untung dan akan menyebabkan kerugian yang sangat berat, melainkan kita akan dapat scientific research findings yang baru, maka keadaan demikian tidaklah dapat kita ubahkan. Sebenarnya, soal yang berkaitan dengan besarnya kilang bukanlah hanya soal besarnya estet, tetapi soal susah hendak membawa kelapa sawit melalui jarak yang sangat jauh, kerana kelapa sawit mestilah dimasukkan di dalam kilang kurang daripada 48 jam. Kalau kita galakkan pekebun-pekebun kecil menanam kelapa sawit dan kilangnya kita terpaksa letakkan untuk memberi perkhidmatan kepada lebih besar lagi kawasan kerana kebun-kebun ini bertaburan di kawasan yang besar, maka mutu minyaknya akan jatuh dan harga yang akan dibayar untuk kelapa sawit itu mungkin akan sangat rendah.

(*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, the Honourable Member for Bungsar made several recommendations about lines of research which I would deal together with my reply to the Honourable Member for Padawan. Suffice for me to say in reply to his comments that we are trying to diversify our markets. Although originally most of our palm oil was sold to Britain and then to Europe, we have made a great stride in breaking into the American market since two years ago. I expect that we can diversify our markets further and enlarge our efforts in existing markets too.

The Honourable Member for Padawan spoke at length yesterday, Tuan Yang di-Pertua, and put a line of recommendations which I find very difficult to analyse, but to quote him, he said:

"We in Sarawak, Mr Speaker, Sir, are a new-comer to the palm oil industry. Naturally, we are very concerned with the future projections of the price of this

commodity. As a matter of facts, Sir, we are expanding the plantation acreage of oil palm. . . ."

and he said several other things and then continued to say:

"Sir, we will feel the pinch, i.e. by the time the oil palm is to be in production, we may find that the international market is in such a condition that it would not fetch for the producer the price that is now obtaining in the market."

He, therefore, invited the Minister of Primary Industries to appreciate the concern of the industry for the price of this commodity to be maintained reasonably. We should not be thinking in terms of a few years, according to him, but in terms of 20 years and he said "I do not know what plans the Federal Government has in regard to the maintenance of the oil palm industry". He continued, "I feel we ought to have some kind of understanding with the manufacturing countries, people who are buying our primary products, so that price could be maintained at a certain level so that we can always plan for producers as well as for our Treasury." The emphasis was that now we are only taking chances.

I appreciate the concern of the Honourable Member over the possibility of fluctuation of price, which is a fact of life that any primary producing country would face—a situation of fluctuating of price. Our aim is not, therefore, to have a fixed price but to have the fluctuation confined within ranges which will render the price to be quite fair. In the case of palm oil, the Honourable Member advocated that we should follow the example of OPEC by means of control of oil supply. He was suggesting that we should come together with other producing countries and arrange the growing programme we should embark upon to produce palm oil.

Mr Speaker, I wish this can really be done but the world of realities does not seem to allow us to get a few countries, even the people producing the same commodities, to agree on a quota of production. Life will be much easier for me if this can be done. On top of that, the question of arranging quota production among producers of palm oil will not work for the simple reason that palm oil is a highly substitutable item in the overall oil and fats market and at the moment, it only occupies about 8% of the market. Even if we curb the production of palm oil very

much, there will be fish oil, cotton-seed oil, rape-seed oil, sunflower oil, soya bean oil or corn oil that will take the place of the margin of oil that has been abandoned, i.e. the quantity of oil that will not be supplied by palm oil.

The Honourable Member for Padawan with sincerity has recommended to me to look at the position 20 years ahead. I wonder whether he was really implying that I have not looked at the situation in the future and that I have not planned sufficiently for this industry. I give him the benefit of the doubt and say that he did at least credit me with some desire to plan. But even if we want to plan, the kind of accuracy that he expects for planning of palm oil can never be achieved for the simple reason that among the commodities that supply the markets for oil and fats in the world, are plants which are planted on a seasonal basis—for example soya bean, rape-seed and sunflower and nobody will be able to forecast right now what will be the production of soya bean or sunflower oil within 3 years' time. We can, in the case of America, make a prediction after the U.S. Government has allocated what land is to be given for the planting of, say, soya bean, but I am not sure whether we can do the same thing with many other countries.

On the other hand, palm oil is a perennial crop and we could not adjust from time to time like rape-seed oil and sunflower oil and soya bean oil. So any effort trying to gear our own programme of production, of planting a tree which would take about 3 years to bear fruits and probably another one or two years to give optimum output, with the possibility of how much other seasonal crops will be planted from year to year, I think is an exercise that requires crystal gazing more than economic forecasting. Therefore, it is not really that easy for the Ministry to even suggest to other countries, other palm oil producers, as to how much palm oil they should produce from year to year.

With regard to the policy of the Ministry, we do not like to adopt this attitude of what I would call static division of quotas even if it is practical in the oil and fats market. The reason is this: that palm oil has got certain advantages which in the future if properly developed can carve for itself a position of strength, although not free from fluctuation.

In other words, palm oil is one of the few oils that is produced in big quantities in the world and produced from a perennial crop. This means that the moment palm oil is produced to a certain quantity, industries which are using palm oil will be able to appreciate this predictability of the supply of palm oil right before hand and could be persuaded to come into some sort of long-term contracts. Because of this more predictable nature of the supply of palm oil, I think we should go all out and assess not so much of where can we squeeze in ourselves as it were but to assess our competitiveness in the overall oil and fats market. As I said just now, the position of palm oil in the world oil and fats market is only 8% at present, but we believe that after examining the economics of selling palm oil, we can easily push our share of palm oil in the world oil and fats market up to even 20%.

Before Malaysia went into large-scale planting of oil palm—of course we did not just plunge in as was the implication in the speech from the Honourable Member for Padawan—there was a study done by a Ford Foundation Survey Team in February, 1963. Thereafter many other studies were conducted by the annual missions of the World Bank and then every time we opened up new regional areas like Pahang Tenggara and Johore Tenggara and even the areas in Sarawak between Miri and Bintulu, studies were in fact undertaken as to the economic of growing palm oil, and I do not think we should be so gloomy as to say that we have gone and put our foot in the hole, as it were, and we are now waiting what evil fate may befall us. The major assumption that was made by this team was that we can compete in the world market for palm oil because we can survive producing palm oil even at the low price of, in those days it was \$370 plus, but now let us say \$400 per ton, and the rate of return to the plantations would be not less than 10%. The lowest price for palm oil that I have seen so far, Mr Speaker, Sir, is round about \$480, well over 25% or 20% the minimum price that we have planned for. We believe in the competitive strength we have got just as in the case of rubber and if we can bolster our strength in management as we have in rubber, our expertise in marketing as we have in rubber, and keep on going with both production and utilisation research, we can really not only

maintain or defend our present position but we can make an aggressive gain in the market. After all, Malaysia has proved to be able to do exactly this in the case of rubber because of our specialisation and our philosophy of building our strength on that specialisation.

As implied from my statement just now, Mr Speaker, Sir, I think the Honourable Member for Padawan must have realised that things like marketing and research are tied together in our system of thinking because my Ministry has been assigned by the Honourable Prime Minister to see how best to develop our commodity and to get the maximum value out of it. As the Minister in charge of that Ministry, I have interpreted this to mean that we got to look at all the possible ways of getting maximum value from our raw commodities, including the possibility of treating our raw materials for industries right in this country. For that reason in the case of rubber, we have got a second tyre factory and a rubber thread factory and a few other enquiries as to the manufacture of conveyor belt and other rubber engineering goods. We have conducted two seminars to acquaint people inside the country and people in the industries at large to the full engineering possibilities of rubber. The fact that we did not, as the Honourable Member mentioned yesterday, come back to making rubberised roads does not mean that we have abandoned this policy. I am sorry that the report about my conversation with the Honourable Member may not be very accurate. What I really said was, "we have got the technology". Now any time we can go and make rubber roads, but the question is, what is the cost? At the present cost of rubber it is, I think, too lavish and in fact wasteful to make rubber roads, but we must know the technology of making rubber roads and making other things and we have made known this technology to many other countries with the possibility that if rubber price goes down, and the advantage of making rubberised roads becomes very clear, we can at least siphon off a certain portion of our production of rubber from the normal market and thus help in balancing the supply and demand situation. These are plans that need not necessarily be done; but the fact

that it can be done is in fact a safeguard. I would classify the question of using rubber in rubberised roads as within the category of a safety measure against falling price.

In palm oil, we have in this country already 25 companies which are involved in refining, fractionation and hydrogenation of palm oil, and these companies have produced goods as wide a range in nature as companies overseas who use our palm oil. They have produced margarine, vanaspathy and inedible industrial products like soap, cosmetics and detergents. Needless to say, there has been quite a lot of production of cooking oil from palm oil in this country, both from palm kernel and the fruit.

Mr Speaker, Sir, although there is no special research body for palm oil, the bulk of the research undertaken by MARDI is really devoted to palm oil. I have got two briefings on this subject matter by MARDI and I have seen that the spectrum of research that they have undertaken has really encompassed a complementary line which will help strengthen the position of palm oil having regard to our policy not only to sell palm oil as such, but also the possibility of selling products made from palm oil. Besides covering areas of production and research which covers things like plant physiology and the use of soil, the right type of soil and fertilizer for palm oil, we have undertaken even research into how best to do materials handling system—I do not know how to do it—how to move the oil palm fruits over shorter distance while you are harvesting it. I know there is quite a lot of work done on long-term transportation but the short movements of materials in the palm oil industry really will mean quite a lot of cost-saving in view of the fact that palm tree is getting higher and higher every year. This is undertaken because we know unnecessary cost can be incurred if we do not tackle small questions like materials handling, the question of oil palm fruit harvesting, etc.

We also look into the question of how to adopt a standard for palm oil processing. We have done this at MARDI, and certain aspects of it have been found out at the University of Science, Penang and through some technical aids from the Belgium Government and one more university from overseas whose name escapes my memory at the moment. We have done research to see

how you get the maximum squeezing out of oil from the oil palm fruit in order to see that finally we can always check the question of rising cost. Utilisation research is now being undertaken by MARDI and the major part of it has been found out in the University of Science in Pulau Pinang. Although I would not say that the utilisation research can enable us at this stage to say which are the final manufactured goods we can produce apart from the existing ones, at least we have understood the characteristics of palm oil and have broken the components of palm oil. We have understood how to arrest the rate of oxidation in palm oil, which is a very important factor in exporting palm oil in the form of refined palm oil rather than crude palm oil.

Incidentally, in connection with research, we have found out another substance which can give rise to another industry in this country and that is kertonite and if we separate kertonite from palm oil crude, we would be able to slow down the rate of oxidation while taking up the kertonite for the purpose of making vitamins. A lot of other research is being undertaken by MARDI even to the extent of research on the use of the effluents as a raw material for producing fertilizer. I would say that, rather than not being aware of what MARDI is doing and some of our research boys are doing, I think we should give compliments to the efforts that they have undertaken so far. We in the Government have emphasized so much on research because our ability to market well in the world depends so much on our ability to reach the final consumer, not only the dealers and the importers. In order to do this, we must prove ourselves to the final consumer we are in a position to give help and advice to them. This has been proved in the case of rubber.

A technical service to back a market development programme is essential once we have embarked on such a high scale of production of any commodity like rubber and palm oil. We have synchronised our line of research to suit this strategy and in fact it is the intention of the industry to see that we would be able to give technical advisory service as well as after sales service to our consumers and bind them to our high quality palm oil and probably technically specified oil in the future.

Now with regard to marketing, the position is not neglected as the Honourable Member for Padawan may guess because a Palm Oil Pool has been, in fact, established in this country for some years and it has worked quite well with the exception that Malaysians would like to feel that they want to be in the know much more than in the old days. So we have, in fact, persuaded the Palm Oil Pool Committee to make decisions right here in Kuala Lumpur for the last one year. Although I am not saying that this Palm Oil Pool system works perfectly, it has served the country very well and I think by the very fact that we have been able to sell 700,000 tons last year, and probably this year 900,000 tons, it is quite an achievement that the Pool has been able to regulate the price and find the right market for our own palm oil and even to the extent of breaking into new markets like the United States.

Now there is quite a lot of controversy at the moment, Mr Speaker, Sir, as to whether this is the right system of marketing for palm oil. I have no answer to this question. It is a complicated question. But we have the question before us: are we going to have a Palm Oil Exchange; are we going to have a Marketing Board, or are we going to have no such Board with a string of long-term contract arrangements directly with consumers? Or are we going into a system of a tie-up with the London Vegetable Oil Exchange or a tie-up with the Chicago Soya Bean Exchange or with the Canadian Winnipeg Rape-Seed Oil Exchange. I don't know. But the principle has been understood very well, but decisions like this cannot be made immediately. There are reasons. I myself was quite keen at one time trying to have a Palm Oil Exchange, but then after watching the efforts of the Americans in trying to set up a similar exchange in San Francisco, and yet not getting any response, making it abortive, I have second thoughts about this kind of thing. Although in economic theory, it works well, but it does not seem to have worked well at least last year in practice. The London Vegetable Oil Exchange has been established, and I will be very keen to see on my next trip to London how this Exchange works; whether it will add more information and guidance to us in order to enable us to make up our mind as to the final shape of our marketing system for palm oil.

Palm Oil marketing, Mr Speaker, needless to say, is a very complicated exercise in view of the fact that it is a liquid that requires specialised shipping facilities and, on top of that, it deteriorates very fast and between here and London, for example, we may even have an increase of 2% of acid content, within the six weeks if it is transported from Malaysia to London. How do we overcome this problem? Again, it cannot be handled in small pieces like rubber or any other item; it must be handled in bulk and, therefore, bulking stations have got to be created. How do you use these bulking stations? How do you charge the users? How do you connect the shipping facilities with it? How do you finally calculate the price that you have got to give to the final producers? These are very big questions, and I must confess, Mr Speaker, Sir, that my Ministry could not cope up with these questions within just a few months. We need all the time to study this thoroughly, or else all our industry will suffer as a result of hasty decisions.

So, Mr Speaker, Sir, the question of marketing has not escaped Government's attention. In fact, we are watching the situation as thoroughly as possible and trying to find out the best solution we can. After we have seen that we could tinker around and improve our rubber marketing, why can't we do the same thing with palm oil? That is the very thing that we are involved right now this year. I hope, Mr Speaker, Sir, my answer will satisfy the Honourable Member for Padawan and would not give him undue worry, especially about the future of palm oil production in Sarawak.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen kecil (2) dalam Seksyen 11, Akta Kastam 1967, Perintah Sercaj (Ekspot Minyak Kelapa Sawit), 1974 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Statut No. 44 disahkan tahun 1974 disahkan.

AKTA KASTAM, 1967

Perintah Sercaj (Ekspot Timah), 1974

5.25 ptg.

Datuk Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen kecil (2) dalam Seksyen 11, Akta Kastam, 1967, Perintah Sercaj (Ekspot Timah) 1974 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Statut No. 45 tahun 1974 disahkan.

Tujuan Perintah ini ialah untuk mengenakan suatu Sercaj ke atas timah mengikut suatu struktur duti yang progresif seperti yang telah diumumkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri di dalam ucapan beliau pada 23hb April, 1974 mengenai langkah-langkah untuk mencegah inflasi.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Datuk Haji Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

5.28 ptg.

Tuan R. C. M. Rayan (Ipoh): (Dengan izin) Mr Speaker, Sir, the Government deserves the highest praise with a good pat on its back from all right-thinking members of the society for boldly trying to curb inflation by taking strong anti-inflation measures.

From time to time, during the last few years, miners have had their ups and downs, but today the price of tin has reached such a fantastic rate of over \$1,300 a picul that the Government has thought it fit to introduce an export surcharge, and this applies when the price of tin exceeds \$700 a picul. At today's tin price standing at \$1,300 a picul, there is plenty of money in the country for circulation and the tin mine is, in effect, a "gold mine" for these miners. Nobody needs grumble or grudge them because they have had their dark days as well. Some miners had become near-bankrupts while digging for tin ore as no tin was forthcoming when they started mining.

Now dealing with the wise and timely export surcharge move introduced by the Government, the additional revenue that will be derived from these new tax measures is said to be about \$23 million for a full year on the basis of an estimated average annual price of tin at \$900 per picul. However, this unexpected but excellent harvest or "wind-fall", as it may also be called, should not be squandered away. It should be utilised, I would say, in a manner beneficial to all in this country.

One way of dealing with it in a manner beneficial to all is, perhaps, to build large and more secondary schools in every important town in every State. As it is today, the drop-outs at the L.C.E. and the M.C.E. Examinations are roaming about the streets of Malaysia with nobody coming forward to solve their problems. If secondary schools are built, they could all be accommodated in these schools and they could be made to become useful citizens in the country.

Touching on mining lands, I would say that there are several miners—selfish miners I might call them—who have mining leases over thousands of acres of mining lands spread all over the State but only work a few hundred acres and leave the rest to lie idle, following their own "dog-in-the-manger" policy. I would suggest that if no mining is started within a reasonable period, these leases should be cancelled and given to those miners who are ready and willing to work these mines. These thousands of acres of mining lands allotted to these greedy miners can last for, at times, two generations before they are fully worked out.

Again, there are miners who have the capital and who are anxious to carry out mining operations but, unfortunately, they have no land to mine. The Government should consider the cases of these landless miners and cancel some of the leases of miners who have allowed their lands to lie idle for long periods of time and give them away to those who are ready to start mining. And these lands which are left idling have deprived the country of much wanted wealth the country needs. There is no purpose in leaving the wealth buried in the ground for too long a time. I would, therefore, suggest that in every case no miner should receive more than a thousand acres of land at the most.

Now, I would touch on the safety measures that must be strictly complied with before mining operations are allowed to be carried out. Unless the miners have taken all the necessary precautions, they should not be allowed to mine. Failure to do so may result in another mining disaster like the one which occurred recently in Ipoh. In this calamity there was not only loss of lives, but damages to property, both public and private, amounting to almost millions of dollars. People were shocked to see for themselves the extent of damages that a burst-bund can do.

I would, finally, urge the Government to give some incentives to miners to save lavishly while the going is good, not only for their own sake and for the sake of their children, but also with the view to curbing inflation. Perhaps one such way would be to encourage these miners to save in Savings Accounts and exempting these savings from income tax.

5.35 ptg.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak: Tuan Yang di-Pertua, saya adalah menyokong dengan sepenuh-penuhnya usul ini. Saya menyokong dengan tidak berbelah bahagi di atas perkara ini oleh kerana sebagai orang-orang yang mempunyai bijih timah ataupun orang-orang yang menjalankan lombong bijih timah adalah orang kaya belaka, orang yang berduit ataupun orang yang dikatakan hartawan. Dengan sebab itu orang-orang miskin baik apa bangsa sekalipun tidak kena-mengena di atas perkara ini.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya menyokong dengan sepenuh-penuhnya di atas perkara ini, saya hendak bercakap sedikit berkenaan dengan tawarikh melombong bijih di Malaysia. Kita melombong bijih di Malaysia ini sebelum datangnya penjajah Inggeris lagi; diwaktu Raja Melayu memerintah negeri kita, terutama sekali di Selangor kita ingat di mana Yap Ah Loy dan pengikut-pengikutnya melombong di Kuala Lumpur dan juga dekat Rawang di mana orang-orang Melayu juga melombong di Kuala Kubu Bahru. Kuala Kubu Lama dan juga di Lukut dan di Kelang. Hasil Lombong ini bukanlah baru, tetapi adalah hasil yang cukup lama yang dijalankan oleh bumiputra sebelum datangnya orang-orang lain. Tetapi malangnya, apabila datang penjajah ke negeri kita ini, maka bumi kita yang kita sayangi telah dikorek oleh orang dan hasil yang

banyak daripada korekan-korekan ini telah dibawa balik ke negerinya. Jadi, perut bumi negeri kita sudah melopong oleh kerana korekan ini kita tak dapat apa-apa, melainkan yang kita dapat adalah pasir sahaja yang tinggal. Lubangnya tidak boleh digunakan lagi oleh kerana terlampau dalam sehinggakan ikan masuk pun akan mati dan tidak dapat ditangkap. Dengan sebab itu, bumiputra terutama sekali di dalam perkara melombong ini sangat sedikit bilangannya, mestilah diberi galakan yang lebih luas lagi di atas perkara ini. Bukan kerana bumiputra tidak tahu melombong, tetapi oleh kerana tidak ada duit untuk melombong.

Ramai bumiputra bekerja di lombong-lombong korek orang putih di Petaling Tin, di Perak dan diberbagai-bagai tempat yang dipunyai oleh Inggeris ataupun Amerika dan lain-lain. Mereka ini bekerja siang dan malam. Mereka ini boleh buat kerja tetapi untuk menjalankan lombong sendiri tidak dapat oleh kerana satu daripada perkaranya iaitu soal modal dan soal mengatakan tidak tahu membuat lombong itu adalah perkara yang kedua.

Satu lagi perkara berkenaan dengan tanah lombong bijih, di negeri kita semakin lama semakin habis. Yang ada sedikit-sebanyak di Malay Reservation. Di sini saya hendak memberi pesanan sedikit iaitu di dalam Malay Reservation ini pun Kerajaan-kerajaan Negeri menubuhkan State Economic Development Corporation dengan mengadakan syarikat-syarikat persendirian di bawah naungan SEDC, menjalankan perlombongan di dalam Malay Reservation. Apa yang saya hendak katakan di sini iaitu tanah-tanah Reserve Melayu ini dipaksa jual. Misalnya \$2,000 atau \$3,000 satu ekar bahkan \$1,000 seekar dipaksa beli. Oleh kerana SEDC ini adalah badan Kerajaan, maka Kerajaan berkehendakkan tanah ini mesti diberi. Tetapi kita tidak membuat apa-apa bantahan oleh kerana ini SEDC. Akhirnya pada masa akan datang sahamnya akan dibeli oleh bumiputra, itu tidak menjadi hal. Apa yang dibuat oleh SEDC, ada setengah-setengahnya dipanggil orang Amerika masuk di dalam syarikat ini secara joint-venture. Joint-venture dengan orang Amerika tetapi memaksa orang-orang Melayu di dalam tanah Malay Reservation ini supaya dijual keuntungannya dibahagi

dua: setengah orang Amerika dan setengah orang kita. Kerajaan Negeri boleh buat begini oleh kerana Kerajaan Negeri mempunyai kuasa.

Saya berkehendakkan Kerajaan Negeri juga membeli tanah-tanah estet yang ada mempunyai bijih-bijih, baik di Selangor, di Perak atau di lain-lain tempat seperti yang dibuat kepada Malay Reservation. Kalau Kerajaan Negeri hendak membuat lombong dibeli dengan harga \$2,000 atau \$3,000 seekar. Kerajaan Negeri bolehlah panggil orang Amerika atau sesiapa pun untuk joint-venture. Tetapi saya tidak mahu menengok Malay Reservation diambil dengan paksa, dengan cara acquisition, kemudian dibuat joint-venture dengan orang lain, jadi keuntungannya itu dapat kepada orang lain. Kalau orang-orang Amerika atau orang-orang Inggeris sahaja hendak membeli tentu mereka tidak dapat membeli Malay Reservation ini. Jadi dengan sebab itu mendatangkan kerugian besar kepada bumiputra oleh kerana inilah sahaja yang tinggal di tangan bumiputra. Kalau betul-betul PERNAS, UDA atau MARA hendak buat joint-venture buat dengan Kerajaan Negeri. Sekiranya tidak ada technical know-how maka bolehlah diambil daripada Amerika, England atau daripada lain-lain negeri.

Satu lagi berkenaan dengan tanah iaitu syarat-syarat melombong yang kita buat pada hari ini, mengikut lapurannya dibuat oleh orang Putih lebih kurang 60—70 tahun yang lalu hanya untuk keuntungan orang Putih. Orang Putih tidak peduli apa akan jadi kepada negeri kita ini, samada jadi padang pasir atau berlubang-lubang asalkan mereka dapat keuntungan dan bawa balik ke England untuk rumah batu besar dan gudang yang besar. Kerajaan kita mendapat kerugian yang besar. Di sini saya mencadangkan iaitu dibubarkan balik undang-undang ini. Jika sesiapa hendak melombong, maka sekurang-kurangnya satu kaki tanah yang di atas (top soil) hendaklah dikorek, kerana pada hari ini ada bulldozer, scraper dan berbagai-bagai machinery boleh scrap dan dilonggokkan di satu tempat, kemudian barulah dikorek tanah itu untuk dilombong samada lombong tembak atau lain-lain. Sesudah sahaja melombong maka terpaksa diratakan top soil itu oleh pelombong dan diletakkan balik tanah itu supaya boleh digunakan lagi, dan tanah ini adalah seperti tanah-tanah dahulu juga. Pada

hari ini kita telah kekurangan tanah harga tanah pada hari ini kalau dalam Kuala Lumpur ini sekurang-kurangnya \$30,000 satu ekar. Jadi berapa banyak tanah-tanah dalam Kuala Lumpur hari ini cuma jadi pasir sahaja. Saya harap Menteri yang bertanggungjawab akan memerhatikan perkara ini. Tanah-tanah yang saya nampak, terutama sekali di Perak dan di Selangor, kalau kita tengok daripada atas kapal terbang, berpuluh-puluh ribu ekar menjadi padang jarak padang terkukur tidak boleh ditanam dan tidak boleh dibuat apa-apa. Saya fikir sekarang ada perkakas-perkakas yang boleh mengelokkan tanah ini semula. Oleh itu, pada hari akan datang tanah-tanah yang diberi kepada pelombong-pelombong mestilah dengan dikenakan syarat kepada mereka.

Selain daripada itu, saya haraplah diutamakan orang-orang Malaysia menjalankan perlombongan; tidak seperti hari ini negeri kita beribu-ribu ekar tanah lombong dipunyai oleh bangsa asing. Pada masa akan datang priority mestilah diberikan kepada orang Malaysia, terutama sekali bumiputra untuk melombong ini.

Selain daripada itu, saya adalah menyokong dengan sepenoh-penohnya di atas sercaj eksport bijih timah ini, kerana saya telah katakan tadi kebanyakan daripada pelombong-pelombong ini adalah orang-orang yang senang. Satu pikul bijih timah harganya \$1,200. Kalau dikenakan sercaj \$100.00 sepikul tidak akan dirasai oleh pelombong-pelombong ini.

5.49 ptg.

Tuan Lim Cho Hock (Batu Gajah): *(Dengan izin)* Mr Speaker, Sir, as pointed out by the Honourable Member for Ipoh, a few privileged people, particularly in the State of Perak, have been given thousands of acres of mining land. Now, I would like to remind the Honourable Member for Ipoh that his party is a partner of the Perak State Government and so he should urge his colleagues in Perak to try to put a stop to this improper and irregular practice.

Mr Speaker, Sir, at the moment, mining leases have been given to, say, certain people or certain companies over a period of, say, 30 years, 60 years and in some cases maybe more. This, I submit has not done any good to the economy of the State or the country, because the land is tied down for a number

of years and certain companies do not have the means to work the whole area at the same time; they only work a few acres, say, for a number of months and then when the lease is about to end or expire, then this particular company or person would apply to the State Government for renewal for another thirty or sixty years. So this goes on and on. Now, a lot of people in the new villages, kampungs and Tamil Settlements require land for mining, farming or for housing. Invariably they are not able to get land from the Government because that particular piece of land has been given out to a person or a company for mining. And then even though a piece of land has been worked out by that person or that company, the company would not want to give up the piece of land. The company would come and tell the Government, "Yes, we want to re-work the area, we are trying to re-work in a year or so". Now even though the land has been worked once before, this company would feel reluctant to give up that particular piece of land hoping that one day it may be able to convert the land into, say, housing land or agricultural land. Now, this should be stopped.

Mr Speaker, Sir, in the State of Perak, as I know it, the Government has been giving land to miners over T.O.L. holders. Now, some of these T.O.L. holders have been staying on the piece of land for 20 years or more. But the Government, because it adopts a policy of favouring a privileged few, invariably gives the lease over the particular piece of land to favoured persons. Now in Pusing, for instance, there is a Chinese Settlement of a few thousand people. That particular piece of land has been given to a miner in Pusing. Now what happens is this miner goes to Court and obtains an order for eviction against these few thousand settlers. Would not that create a social disorder? Because in the eyes of the law, these settlers are illegal squatters because here they are staying on State land and the miner having the lease over it has got the right of possession of the particular piece of land. Now such cases have happened in Perak. I hope the Minister will look into this affair and put a stop to it because the Federal Government has got a duty to look after the welfare of the people and particularly the security of the country. If a State Government goes out of line, then the Federal Government should step in and put a stop to it.

Mr Speaker, Sir, there are certain marginal mines in Perak, some of which have already been closed down because the price of diesel oil has gone up. So, I hope the Minister, after having got some money out of this surcharge, will assist these marginal mines by subsidising them, by reducing, for instance, the duty of diesel oil, so that these marginal mines may be able to open up again and carry on working, and in turn more people would be employed.

Finally, Mr Speaker, Sir, land for mining is quite short at the moment and there are certain areas which are Malay reserve lands. Now as we know it, the Malay rakyat who own these lands are not financially able to open up the lands themselves. Now, if the Government can help them, assist them with some money to open up the mining land, so much the better. But, if the Government cannot do so, and if it does not have the means to do so, then the Government should adopt a liberal policy over this Malay reserve land by encouraging these land owners to enter into joint ventures with Chinese, or Indians, or even foreigners, so that the land can be developed and mined, and the Government can, of course, put a condition that the land owner must have at least 51% share in the mining industry.

Finally, Mr Speaker, Sir, there are a lot of worked-out mining ponds in the State of Perak and in other areas. Now, it should be the policy of the Government to convert these mining ponds into fishing ponds to encourage people to go into the fishing industry, and I am sure that will bring in some revenue for our country.

Dr Chen Man Hin (Seremban Timur): Dengan izin) Mr Speaker, Sir, I would like to mention one or two points concerning the mining of tin in this country.

Mr Speaker, Sir, as various speakers have pointed out, the production of tin in this country has been decreasing over the past few years. In fact, since the past year, it has dropped down by about 6% in production, and there are several causes which have brought about this result. I would like to mention about two causes: firstly, the gradual decrease in the mining lands, lands which are suitable for mining tin and, secondly, the great difficulties which have been encountered by various small tin

prospectors and tin-mining producers in obtaining new lands from the Government and prospecting licences from the Government. Mr Speaker, Sir, this is a very real difficulty, and I hope the Ministry concerned will look into this and try and liberalise the issue of mining leases or licences because otherwise the question of tin, which is one of the mainstays of the Malaysian economy, will become a problem in the future. If it is a question of wanting also Malay participation in the tin industry, I think there is no difficulty if the mining prospector or the mining producer could be brought along together with a Malay partner and venture into the tin mining industry, sharing in the risks as well as the profits together, backed, of course, preferably by the Government or the State Development Corporation or some other suitable Government financial bodies.

Then also the other main cause of the gradual reduction in the production of tin in this country, Mr Speaker, Sir, is that there is a prominent lack of marine technology in this country. I am told that there is quite a large deposit of tin in offshore areas or in the seas around Malaysia. In fact, there are riches hidden in the sea-beds off the coasts of Malaysia and the sea between Peninsular Malaysia and East Malaysia which, I think, if properly prospected, if Malaysia can have the people—engineers and the technologists—can produce more tin for this country. Therefore, Mr Speaker, Sir, I would like to ask the Minister concerned or the Ministry concerned, whether our Ministry has any special Faculty which deal with this problem of marine engineering, offshore mining and oceanography. Of course, unless there are plans to exploit the resources which surround Malaysia which are in the seas of Malaysia, I think these riches will remain untapped. Therefore, I propose that the Ministry concerned seriously consider setting up a Faculty which would look into the problems of marine engineering and also offshore mining. We cannot all the time depend upon foreigners for this information or technology. We ourselves in Malaysia should produce our own people with the skills and the technology to exploit the vast resources that are hidden now in the seas of Malaysia.

6.00 ptg.

Datuk Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberikan pandangan mengenai Usul ini dan juga saya ucapkan terima kasih kepada mereka kerana menyokong Usul ini. Oleh kerana perkara ini adalah berhubung dengan Kementerian yang lain, jadi segala pandangan yang telah diberikan itu akan disampaikan kepada Kementerian tersebut untuk tindakan mereka selanjutnya.

Ada perkara yang ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Ipoh mengenai wang yang diperolehi daripada cukai ini supaya wang itu dapat dibelanjakan dengan sebaik-baiknya. Sukacita saya nyatakan di sini bahawa kita sebagai yang bertanggungjawab mengenai kewangan negara ini akan menyempurnakan tanggungjawab kita dengan sebaik-baiknya, dan wang itu akan dibelanjakan kepada perkara-perkara yang benar-benar dapat membawa faedah kepada rakyat dan negara dan mengenai masalah yang ditimbulkan oleh beliau tadi bahawa keuntungan yang dapat diperolehi daripada keadaan melambung dari segi skim ini supaya keuntungan itu dapat disimpan dalam bank dan dikecualikan daripada cukai pendapatan, saya fikir perkara ini agak sukar hendak kita pertimbangkan. Saya rasa itulah sahaja yang saya hendak sebutkan dan sekali lagi saya ucapkan berbilang-banyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberikan pandangan mereka mengenai Usul ini.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa Majlis ini mengambil ketetapan iaitu menurut kuasa-kuasa yang diberikan kepadanya oleh seksyen kecil (2) dalam Seksyen 11 Akta Kastam, 1967, Perintah Sercaj (Ekspot Timah), 1974 yang telah dibentangkan di hadapan Majlis ini sebagai Kertas Statut No. 45 tahun 1974 disahkan.

AKTA PERATURAN KEWANGAN, 1957

Pelaburan Dalam Bank Rembangunan Malaysia

6.06 ptg.

Datuk Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa Dewan ini mengambil ketetapan bahawa sejajar dengan Seksyen 8 (3) (iv) Akta Peraturan Kewangan 1957 Kerajaan boleh membuat pelaburan sejumlah tidak lebih daripada lima belas juta ringgit sebagai kredit ataupun dilabur sebagai pinjaman kepada Bank Pembangunan Malaysia atas syarat-syarat tertentu dan tertakluk kepada syarat-syarat yang dipersetujui di antara Menteri Kewangan dan Bank yang tersebut.

Perintah ini adalah untuk membolehkan Kerajaan membuat pelaburan di dalam Bank Pembangunan Malaysia. Bank tersebut telah pun didaftarkan pada 28hb November, 1973 dan adalah merupakan sebuah syarikat anak kepada Bank Bumiputra.

Tujuan-tujuan Bank ini adalah untuk memberi pinjaman dan jaminan bagi pembelian harta-harta tetap dan alat-alat perusahaan. Bank ini juga memberi perkhidmatan-perkhidmatan teknikal, pengurusan dan perundingan yang akan menolong menjayakan sesuatu projek yang dijalankan. Selain dari itu Bank ini juga akan mengambil bahagian di dalam urusan-urusan pengeluaran saham. Pada keseluruhannya, Bank Pembangunan Malaysia akan memberi perhatian yang berat kepada keperluan dan masalah yang dihadapi oleh kaum bumiputra dan yang didapati di kawasan luar bandar di dalam pembangunan perusahaan.

Modal yang dibenarkan bagi Bank Pembangunan Malaysia ialah \$100 juta. Pada peringkat awalnya Bank ini akan memerlukan sokongan kewangan dari pihak Kerajaan tetapi seterusnya akan mempunyai sumber-sumber kewangannya sendiri seperti dengan mengeluarkan saham-saham kepada pihak awam dan dengan meminjam dari pasaran wang dan modal.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Datuk Haji Wan Abdul Kadir bin Ismail:
 in Yang di-Pertua, saya mohon me-
 kong.

3 ptg.

Datuk Tajudin bin Ali (Larut Utara):
 in Yang di-Pertua, saya bangun menyog
 usul yang dikemukakan oleh Timbalan
 nteri Kewangan dan mengucapkan
 banyak-banyak terima kasih di atas
 anan Kerajaan mengambil langkah yang
 ini rupa, yang tidak syak lagi ini ialah satu
 gkah hendak membantu bumiputra dalam
 angan ekonomi. Pada masa yang sudah-
 ah, semasa penjajahan dahulu kita sudah
 lapi satu ketika yang sangat pahit di mana
 duduk-penduduk di negara ini dibelah-
 agikan (divide and rule) oleh pihak
 ajah kerana kepentingan mereka itu
 diri. Oleh sebab itulah orang China di-
 uh duduk dalam bandar dengan ekonomi
 ng tegas; orang Melayu disuruhnya tanam
 di dan orang India disuruhnya potong
 ah. Free enterprise terus berjalan dengan
 gitu baik dan lancar selepas negara kita
 mencapai taraf kemerdekaan, tetapi ini
 likit demi sedikit, kita perhati dengan hati
 ng senang dan lapang kerana Kerajaan
 da mengambil bahagian dalam perniagaan
 tera mendorong bumiputra mengambil
 agian dalam lapangan perekonomian.

Perkara ini saya perhatikan dengan penuh
 nat, tetapi apabila Kerajaan bersendirian
 ngambil bahagian dalam perniagaan,
 rapkali Kerajaan rugi.

Saya tak berapa seronok sedikit apabila
 mbaca ketetapan ini iaitu Kerajaan boleh
 mbuat pelaburan sejumlah wang tidak
 ih dari \$15 juta. Kalau \$1,500 juta lainlah
 lnya. Ini tidak lebih daripada \$15 juta
 agai kredit kepada Bank Pembangunan.
 sa saya Kerajaan tetap mengalami
 rugian dalam lapangan perniagaan yang
 n-lain. Rasanya risau juga sebab per-
 tukan ini hanyalah \$15 juta sahaja. Masa
 lasi ini Tuan Yang di-Pertua tentulah
 uju dengan saya \$15 juta ini hendak buat
 a? Barangkali kilang penyapu pun tak
 leh dibuat dengan harga \$15 juta? Inilah
 sa tak seronok saya dan begitu juga
 ngundi-pengundi saya. Saya harap dengan
 dal yang mencurah-mencurah datang dari

luar negeri memikirkan susunan dan politik
 dalam Malaysia kita ini sangat baik, sangat
 terpuji, kalau Kerajaan tak ada duit, katakan
 tak ada duit, kita boleh cari sebanyak mana
 yang dikehendaki.

Dasar Ekonomi Baru adalah berjalan
 dengan baik dan saya ucapkan tahniah
 kepada Yang Amat Berhormat Perdana
 Menteri di atas pandangan jauh beliau kerana
 dengan Dasar Ekonomi Baru itu telah
 mengurangkan jurang perbezaan di antara
 orang yang berada dengan yang tidak berada.
 Barang diingat seperti yang saya telah
 nyatakan terlebih dahulu, orang Melayu
 yang menanam padi dahulu maka sudah
 tentu dalam hal ehwal ekonomi langsung
 tidak ada. Dengan pelancaran Dasar
 Ekonomi Baru ini maka orang-orang Melayu
 pun bersungguh-sungguh ke hadapan
 mengambil bahagian dalam lapangan
 ekonomi di atas beberapa perkara yang boleh
 mereka itu capai dan dapat keuntungan.

Baharu-baharu ini satu trajedi telahpun
 timbul di kalangan kita dengan adanya
 credit squeeze dan inflasi. Kawan-kawan
 saya baharu sahaja hendak mengembangkan
 sayapnya, baharu sahaja masuk gear No. 1
 dalam cuma satu lapangan, iaitu kontrek,
 hampir-hampir 95%, dengan ada credit
 squeeze, barang-barang melambung tinggi,
 besi, papan, kayu, simin—95% hampir-
 hampir bangkerap. Satu trajedi yang besar
 boleh dikatakan bukan kepada orang
 Melayu bahkan kepada negara kita.

Saya mengambil berat hal ini, saya tidak
 dapat tidur memikirkan ketetapan ini kerana
 Kerajaan memberi sedikit sangat wang, dan
 dengan adanya credit squeeze itu saya harap
 Kerajaan, terutama sekali Yang Berhormat
 Menteri memikirkan supaya kemudahan-
 kemudahan bank mestilah terus-menerus di-
 beri kepada bumiputra, kerana seperti yang
 telah saya nyatakan terlebih dahulu tadi,
 orang Melayu dalam lapangan ekonomi ini
 memikirkan kepentingan negara, bangsa dan
 tanahair, sudahpun dengan seruan Dasar
 Ekonomi Baru meletakkan gear No. 1. Maka
 dengan adanya penahanan-penahanan begini
 apa yang hendak dibuat, seolah-olah Kera-
 jaan menyeru rakyat jelata, orang Melayu
 telah tampil ke hadapan, letak gear No. 1.
 Maka dengan ada tahanan-tahanan, tegahan-
 tegahan ini seolah-olahnya, saya katakan

Kerajaan memberi motokar kepada orang Melayu, tetapi minyaknya tidak diberi, minyaknya tidak ada. Apa yang hendak dibuat?

Saya berfikir dan saya rasa segala overdraft, segala bank facilities itu untuk menolong orang Melayu yang sudah ketinggalan hampir-hampir 100 tahun ke belakang dalam lapangan ekonomi berbanding dengan bangsa-bangsa lain dalam negara ini. Kita baharu sahaja bergerak boleh dikatakan lima, enam tahun. Ini bermakna, kita hendak kejar 94 tahun baharulah dapat setanding dengan orang lain. Mengikut Dasar Kerajaan kita mesti mencapai 30% dalam tempoh 20 tahun, maka dengan ada trajedi ini saya rasa segala-galanya akan lumpuh dan jahanam. Dengan hal yang demikian, saya harap Yang Berhormat Menteri memberi arahan bukan sahaja hendak mengeneipkan credit squeeze ini kepada bumiputra bahkan oleh sebab mereka itu sudah masuk gear No. 1, diberi terus pertolongan berlipatganda. Maka inilah cara-cara kita menjalankan perniagaan, iaitu apabila kita telah mula maka modalnya mesti dilipatgandakan daripada setahun ke setahun, baharulah boleh kita hidup.

Dalam menyelesaikan ataupun menghadapi masaalah perniagaan ini, modal sangat-sangatlah penting. Kalau lambat modal, terutama sekali Malaysia kita ini bergerak. Siapa cepat dia dapat—bukan seperti di Amerika, di Australia, di England dan sebagainya semuanya tersusun. Bantuan daripada bank ataupun mana-mana jurusan Kerajaan iaitu finance yang hendak diberikan kepada bumiputra mestilah dengan segera dan tepat. Kalau tidak bantuan itu akan menjadi sia-sia sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, Bank Bumiputra dan yang lebih-lebih lagi dengan adanya Bank Pembangunan ini orang-orang bumiputra menganggap Bank Bumiputra yang sudah-sudah ini seorang bapa angkat; berkehendakkan wang untuk modal berniaga. Mereka itu menaruh penuh harapan kepada Bank Bumiputra. Saya dapat perkhbaran daripada punca-punca yang tertentu bahawa pada tahun sudah sahaja orang-orang Melayu meminta kredit ataupun bank facilities daripada Bank Bumiputra sahaja ialah 16,000 orang dan yang diberi ialah 14,000 orang. Angkanya tidak berapa sangat menyenangkan hati, cuma \$200 juta diberi kepada 14,000

orang, tidak berapa besar; Tuan Yang di-Pertua tentu bersetuju. Saya rasa dengan adanya credit squeeze dan lain-lain perkara, maka Kerajaan nampaknya hendak mengurangkan sedikit, saya menegaskan iaitu janganlah hendaknya untuk kepentingan negara mengurangkan bantuan wang kepada bumiputra.

Yang Berhormat Menteri telah menyatakan pada Dewan ini, iaitu Bank Pembangunan ini akan dimodali dengan \$100,000,000. Angka ini saya rasa dalam masa yang moden ini tidak banyak, masih kekurangan lagi. Saya mencadangkan di sini, Tuan Yang di-Pertua, mencari wang ini bukannya susah sangat, kerana petani-petani di luar bandar mereka itu tidak faham langsung hal ehwal ataupun urusan bank. Saya harap pegawai bank janganlah duduk dalam bilik sejuk sahaja ataupun duduk di bandar-bandar ataupun di luar bandar, bahkan mestilah ada van yang bergerak memelihara orang-orang luar bandar menyimpan wang di dalam bank dan juga menyatakan cara-cara bank itu menguruskan perniagaan dan juga menolong orang-orang di luar bandar. Saya rasa dengan mengadakan penerangan menggunakan van atau motokar yang kecil-kecil ini bergerak di seluruh kampung, dalam tanahair kita ini, maka wang-wang yang selalu disimpan dalam bantal, di bawah tikar akan keluar dan kesemuanya akan dimasukkan ke dalam bank, faedahnya kedua pihak iaitu kepada pihak negara dan juga kepada pihak mereka itu.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka menegaskan sekali lagi iaitu berkenaan dengan cara-cara berniaga, menggunakan wang dalam negara kita ini competition sangat besar iaitu siapa kuat dia dapat, yang mana lemah akan dikalahkan oleh pihak-pihak yang kuat. Bagi pihak-pihak yang begitu bernasib baik, mulakan perniagaannya dengan bijak bahawa kita telah mendengar terlebih dahulu tadi, iaitu orang-orang yang mempunyai kebun getah, kelapa sawit, orang-orang yang mempunyai banyak bijih timah dan sebagainya, orang-orang ini mulanya daripada berniaga juga. Mereka itu pecah-pecahkan perniagaannya. Umpamanya, berniaga runcit, berniaga cara besar-besaran dan untung itu mereka laburan pula dalam tanaman kelapa sawit, tanaman getah, melombong bijih timah. Kekayaan itu kebanyakannya cara traditional. Maka kalau ada credit squeeze orang ini tidak terasa,

alau terasa pun dia jual kebunnya. Mereka apat balik wang dengan menjual kelapa awit. Daripada keuntungan mereka menjual ijih timah dan sebagainya dan membeli aham-saham, saham itu dijual. Tetapi bagi orang-orang bumiputra asas pun tidak ada, hanya yang ada ialah gigi dengan lidah. Baru sahaja berniaga, itu adalah dengan kehendak Kerajaan untuk kepentingan national. Maka saya telah menyatakan dengan terus-terang untung-nasib bumiputra dalam satu jurusan perniagaan sahaja iaitu contractor. Kalau Tuan Yang di-Pertua pergi keluar bandar menengok rumah-rumah yang terbengkalai, yang tidak siap itu, contractnya ialah orang Melayu. Fasal apa? Menteri sudah mengadakan bank squeeze, orang Melayu sudah tidak ada nyawa lagi kerana besi mahal dan kayu susah hendak dapat. Ini satu jeritan dan sungutan orang di kampung-kampung yang begitu terok. Saya rasa oleh sebab orang Melayu kita ini dalam lapangan perniagaan, adalah diharapkan dengan Dasar Ekonomi Baru dengan tidak kira dari apa kaum iaitu segala kaum hendaklah ditolong dan di bantu. Tetapi nasib orang kita Melayu bangsa asing sudah faham iaitu pertolongan yang berpatutan yang bersungguh-sungguh mesti diadakan secara dorongan, bantuan, bukan hendak memberi scholarship ataupun special grant kepada mereka. Tolong beri pinjaman, wang itu akan dikembalikan oleh Bumiputra bukan sahaja capitalnya tetapi dicampur interestnya. Saya rasa Menteri patut berpuas hati, bukannya kita meminta sedekah, bahkan meminta pertolongan dari Kerajaan dan menolong orang kita Melayu.

Tuan Yang di-Pertua, saya dengar daripada pihak Kerajaan, dan daripada punca-punca yang tertentu menyatakan kita uji dan tengok dahulu akibat credit squeeze ini macammana kedudukannya. Tidak payah di uji, saya lebih tahu. Yang saya cakap ini cakap masjid, Tuan Yang di-Pertua. (Ketawa). Saya menceburkan diri dalam Dewan Perniagaan Melayu khasnya di Negeri Perak dan perniagaan-perniagaan lain juga saya tahu untung nasib orang Melayu. Saya harap hati mereka ini janganlah diperkecilkan. Saya dengar pihak Kerajaan menyatakan kita cuba tengok kerana pakar-pakar kita ada di belakang dan mereka ini akan buat lapuran daripada satu masa ke satu masa.

Dalam perniagaan tidak ada masa, saya telah menyatakan tadi. Siapa cepat dia dapat. Hendak meminta lapuran daripada expert di sana orang Melayu akan ketinggalan. Inilah harapan besar kami bumiputra dalam lapangan perniagaan supaya Kerajaan tidak keberatan bukan sahaja menyekat bahkan memberi pertolongan secara finance yang berlipat ganda untuk faedah orang Melayu dalam lapangan ekonomi bahkan bukan pertolongan kita sahaja, ini juga menolong Kerajaan dan menolong orang Melayu seperti yang dijanjikan mengikut prinsip Rukunegara yang telah dibesar-besarkan oleh Kerajaan daripada satu masa ke satu masa.

Saya menyokong usul ini.

6.25 ptg.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad (Muar Utara): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun turut sama menyokong usul yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan kita.

Saya mengucapkan tahniah kepada syarikat ini, khasnya kepada Bank Bumiputra yang telah menubuhkan sebuah syarikat anaknya yang dinamakan Bank Pembangunan, yang dimodali sebanyak \$100 juta sebagaimana yang telah diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan dan bagi pihak Kerajaan akan melaburkan ke Bank ini sebanyak \$15 juta.

Dua perkara saya hendak bertanya: Kenapa Bank Bumiputra tidak boleh meneruskan perusahaan ini sehingga terpaksa menubuhkan anaknya? Adakah Bank Bumiputra ini pada masa sekarang telah gagal hendak melayan kehendak-kehendak yang diminta oleh ahli-ahli perniagaan khasnya bumiputra.

Dalam penanaman modal atau pelaburan Kerajaan sebanyak \$15 juta ini, saya memahamkan bagi menyesuaikan dengan dasar bank ini, saya fikir tidak sewajarnya Kerajaan memberikan pelaburan sebanyak \$15 juta, yang sebaik-baiknya 50% daripada modalnya iaitu Kerajaan kena berikan penanaman modal, pelaburan modal ini sebanyak \$50 juta. Kalau bank ini hendak menyampaikan \$100 juta dengan mengedar saham, saya fikir akan memakan masa yang lama. Dengan keadaan ini Kerajaan patut memikirkan sama.

Tuan Yang di-Pertua, pada masa sekarang bumiputra sedang bergiat dalam menjalankan perusahaan dan perindustrian, kerana bumiputra bukan sahaja menyahut seruan Kerajaan, tetapi juga mereka berasa bertanggungjawab kepada negara, mereka berhak dalam tanahairnya supaya mengambil nikmat perniagaan dan perusahaan dalam negeri ini yang pada masa dahulu tidak ada mempunyai jalan. Dengan keadaan sekarang, jalan telah dibuka oleh Kerajaan. Mereka juga ada mempunyai usaha sendiri dan ilmu pengetahuan sendiri dalam bidang yang saya sebutkan ini, maka dengan sebab itu telah bertambah berbagai-bagai perusahaan, berbagai-bagai syarikat yang diusahakan oleh bumiputra. Maafkan saya kerana menumpukan ucapan saya ini dikhaskan kepada bumiputra, sebab di antara dasar dan matlamat Bank Pembangunan ini ditubuhkan kerana memberi bantuan dan pertolongan sebahagiannya kepada bumiputra.

Dalam bumiputra menjalankan perniagaan dan perusahaan ini, satu perkara yang menjadi kegagalan atau tidak dapat menjalankan perusahaannya dengan begitu licin dan sempurna ialah oleh sebab modal. Modal yang dikehendaki oleh saudagar-saudagar peniaga bumiputra ini, bagi mereka hendak menyesuaikan corak perniagaan bukanlah modal bagaimana perniagaan mereka yang lalu \$5,000; \$10,000 atau \$15,000 kadangkala menengokkan kepada kertas kerja rancangan syarikat atau perusahaan yang dijalankan memakan perbelanjaan, memakan modal \$500,000; \$1,000,000 maka dengan adanya bank ini akan memberikan satu cagaran, satu pinjaman kepada perusahaan yang akan menyenangkan mereka.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan telah memberikan peluang kepada bumiputra kita. Pada masa ini Bank Negara kita telah mengarahkan kepada semua bank dalam tanahair ini supaya memberikan kemudahan pinjaman kepada syarikat-syarikat kecil bumiputra dan syarikat-syarikat besar bumiputra. Usaha ini telah dibuat dan telah diminta oleh ahli-ahli perniagaan bumiputra, tetapi malangnya setengah-setengah pengurus bank cawangan-cawangan mereka dalam negeri ini enggan memberi kerjasama yang sepenuhnya. Mereka membuat helah berbagai-bagai cara dan mendatangkan persoalan yang bermacam-macam. Pada hal bumiputra ini baru sahaja masuk dalam bidang perniagaan, dengan hujah-hujah yang dikemukakan oleh pengurus-pengurus bank dan cawangannya itu, maka daripada hati yang kembang akan menjadi kecut bila hendak mendapatkan pinjaman daripada bank. Dengan keadaan yang semacam ini seharusnya bagi pihak Bank Negara memberikan satu arahan yang cukup lengkap dan sempurna supaya memberikan nasihat kepada bumiputra bahawa projek ini bukanlah seolah-olah menyuruh bumiputra supaya jangan mengambil projek tersebut. Dengan keadaan yang semacam ini, Tuan Yang di-Pertua, satu perkara

Tuan Yang di-Pertua: Mesyuarat ini ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang esok.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.